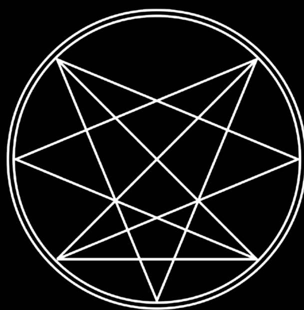


21 Polkua Pimeyden Valtakuntaan

Louhi Loosi

21 POLKUA PIMEYDEN VALTAKUNTAAN



Minä vannon
kääntyväni pois valosta
minä vannon
kääntyväni Pimeyteen
tekeväni Pimeyden työtä
Nyt ja Aina.
Turmelus, sinä olet Isäni
ja Äitini ja Sisareni
on Porttojen ja Kauhistusten Äiti.
Kulkekaa takanani kuin tappava varjo
jotta voisin löytää teidät kaikesta,
hylätyiltä asuinpaikoilta,
yksinäisistä metsistä,
ja jopa sieltä
mistä en ole koskaan uskaltanut etsiä.



JOHDANTO

Tämä kirja on kirjoitettu vain harvoille. Se sisältää äärimmäisen ehdottoman, elitistisen ja väkivaltaisen elämänkatsomuksen sekä niin synkän profetian ihmiskunnan kohtalosta, että kirjan lukija ei sitä todennäköisesti kestä. Suurin osa heistä, jotka saavat kirjan käsiinsä, tulevat torjumaan sen sanoman kauhistuneina. Tämä on varma merkki siitä, että lukija ei ole yksi harvoista.

Maailma elää pimeyden keskellä, ja me olemme sen pimeyden lapsia ja sanansaattajia. Meitä on kutsuttu viimeisten vuosikymmenten aikana satanisteiksi, mutta tällä termillä nimitettävien joukossakin me olemme harvoja ja salaisia. Meitä on kutsuttu myös saatananpalvojiksi, mutta todellisuudessa me emme palvo ketään tai mitään. Mikään ihmisten keksimä termi ei ole täysin pätevä kuvaamaan sitä mitä me olemme.

Mitä on satanismi? Sillä ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa. Toisin kuin yleensä uskotaan, se ei liity millään tavalla raamattuun, kristinuskoon eikä “jumalaan”. Uskominen kristillisten myyttien Saatana -nimiseen, jumalan vastavoimana toimivaan kosmiseen henkiolentoon ei kuulu traditionaaliseen satanismiin. Todellisessa Adeptissa voi herättää vain huvitusta, kun jotkut henkilöt tuovat esille Saatanaan liittyviä teologisfilosofisia pohdintoja, esittäen “paholaisen” milloin hyväntahtoisena langenneena enkelinä, milloin raamatun pahaa

luojajumalaa vastustavana “todellisena jumalana”. Tällaiset uskomukset, kuten kaikki ihmisten uskonnot, perustuvat heikon mielen tarpeeseen etsiä tarkoitusta elämän tarkoituksettomiin tapahtumiin, ja ne palvelevat siten parhaimmillaankin vertauskuvallisena allegoriana. Ne ovat osoitus kyvyttömyydestä katsoa silmiin todellista Pimeyttä ja kauhua. Kukaan ei ole luonut maailmaa. Jumalaa ei ole olemassa mutta Pimeyden Voimat ovat todellisia. Ne ovat olleet olemassa jo ennen ihmisten keksimiä uskontoja, ja ennen kuin ihmistä oli edes olemassa tämän maan päällä. Ne eivät ole “henkiolentoja” vaan todellisia, akausaalisella olemassaolon tasolla toimivia voimia. Ymmärrettäköön nyt, että olemassaolossa on kaksi näennäistä puolta: kaaos ja kosmos. Kosmos on yhtä kuin kausaalinen, syy-seuraussuhteiden alainen maailmankaikkeus, kaaos taas akausaalinen ja siten käsittämätön kausaalisesti hahmottavalle mielelle. Kosmos on syntynyt kaaoksesta, valo pimeydestä. Valo, joka on Musta Aurinko, loistaa Pimeydessä, Pimeys on sen Äiti. Näihin käsitteisiin ei sinällään liity mitään moraalisia “hyvän” ja “pahan” ulottuvuuksia. Ne eivät ole “henkisiä” käsitteitä: kosmos on näkyvä maailmankaikkeus, kaaos taas näkyvän maailmankaikkeuden ulkopuolinen avaruus. Nykyaikainen tiede on päässyt lähelle ymmärrystä ei-kausaalisesta antimaterian, pimeän aineen ja pimeän energian käsitteiden kautta. Akausaaliset voimat toimivat kausaalisen luonnon taustalla, ohjaten evoluution syklejä. Hyvää on antaa näiden prosessien toimia oman kulkunsa mukaisesti ja tukea tätä, pahaa on toimia niitä vastaan tai vääristää niitä.

Tämä kirja on kokoelma traditionaaliseen satanismiin liittyviä esseitä. Se heijastaa osittain, mutta ei täysin, brittiläisen Order of Nine Angles -perinteen elämänkatsomusta. Kyseinen perinne on vain yksi esimerkki tiettyjen voimien manifestoitumisesta maan päälle, eikä tarkoituksemme ole väittää esiintyvämme nimenomaisesti tämän kyseisen perinteen nimissä. Esseiden taustalla on joukko suomalaisia, nimettömiä henkilöitä, joilla ei ole mitään tarvetta tuoda itseään tai edustamiaan tahoja esille. Kirjan tarkoitus ei ole esittää uudelleen niitä samoja asioita,

joita on jo aiemmin esitetty lukuisissa aihetta käsittelevissä kirjoissa ja internetsivustoilla. Sen vuoksi tämä kirja ei sovellu johdannoksi tai perusteokseksi O9A-traditioon liittyen. Valmiiksi annettuja vastauksia etsivä tulee pettymään, mikäli ajattelee löytävänsä sellaisia tästä kirjasta. Traditionaalisen satanismin polku on vaikea ja vaarallinen, ja jokaisen tulee löytää vastauksen oleellisiin kysymyksiin itse – sikäli kuin hän osaa kysyä oikeat kysymykset. Meidän työmme on todellista työskentelyä nykyisen aikakauden viemiseksi päätökseensä, ja tämä kirja antaa muutamia esimerkkejä tälläisen työskentelyn teoriasta ja käytännöstä. Kuten lukija tulee huomaamaan, nämä käytännöt eivät ole pelkästään "okkulttisia" vaan edellyttävät todellisia tekoja todellisessa elämässä – tekoja, jotka ovat usein luonteeltaan kiellettyjä ja laittomia. Me tulemme aina vaikuttamaan pahoilta tavallisista ihmisistä, eikä meillä ole mitään syytä yrittää "valkopestä" todellista saatanallisuutta pois perinteestämme, kuten erilaiset satanistisina esiintyvät populaariryhmät ovat tehneet. Me tuomme Pimeyden tähän maailmaan, ja tämä kirja on yksi väline sen toteuttamiseen.

PATHEI MATHOS: KOETUSTEN POLKU

Order of Nine Angles -nimellä tunnetun, traditionaalista satanismia edustavan ryhmän kirjoituksia alkoi liikkua 1980-luvun lopulla satanistisen alakulttuurin piirissä. Jo tuolloin oli selvää, että nämä kirjoitukset poikkesivat huomattavasti silloin tunnettujen ryhmien kuten Church of Satanin tai Temple of Setin edustamasta satanimista. Hedonistisen filosofian, okkulttisten rituaalien tai teologisen pohdinnan sijaan ryhmän tuottamat kirjoitukset tarjosivat vaativan, todellisessa elämässä tapahtuvien haasteiden kautta etenevän vihkimyspolun, joka sisälsi kymmenien ja satojen kilometrien juoksu- ja pyöräilyharjoituksia, kuukausien elämistä yksin luonnon keskellä sekä toimimista ns. sisäpiirirooleissa erilaisten ääriryhmien kautta. Lisäksi polkuun kuului oleellisena osana ihmisuhrauksen suorittaminen, joka oli muodostunut tabuksi jopa satanistisen alakulttuurin sisällä.

Ryhmän keskeiset tekstit, NAOS, Hostia ja Codex Saerus, tavoittivat myös Suomen yhdeksänkymmentäluvun alapuolella. Itselleni ne tulivat ensimmäisen kerran tutuiksi vuonna 1996 kun niiden kirjoituskoneella kirjoitetut ja tietokoneelle skannatut versiot alkoivat liikkua sähköpostin välityksellä omassa tuttavapiirissäni. Tuossa vaiheessa O9A-traditiota oli harjoitettu Suomessa aktiivisesti jo muutaman vuoden ajan, mutta olin tuolloin 16 vuotiaana liian nuori liittymään mihinkään perinteen

puitteissa toimivaan ryhmään. Tampereen seudulla vaikutti tuohon aikaan pieni satanistien ryhmä, joka harjoitti tätä Synkäksi Poluksi (“Sinister Path”) tai Seitsemänosaiseksi tieksi kutsuttavaa traditiota, ja joka nuorison keskuudessa liikkuneiden huhujen mukaan oli osallisena useisiin alueella tapahtuneisiin, ratkaisemattomaksi jääneisiin tappoihin. Sain erään tähän ryhmään kuuluneen henkilön tuntevan tuttavani kautta vihjeitä siitä, miten minun tulisi seurata tätä kiehtovaa ja salaperäistä polkua. Valitettavasti tällainen toisen käden tieto sisälsi usein puutteita, kuten tulin myöhemmin traditioon tarkemmin perehdyttyäni huomaamaan. Esimerkiksi polun Neofyyttivaiheeseen kuuluva eläinuhraus tuli tietooni ilman ohjeita sen ruoaksi valmistamiseen liittyvästä puolesta, mikä tietenkin johti puutteelliseen ymmärrykseen tämän tehtävän kaikista ulottuvuuksista. Myöskään tarkemmat ohjeet Hitlerin Taisteluni-kirjan ja hakaristilipun kanssa suoritettavaan “harhaoppisuuden riittiin” liittyen eivät tavoittaneet minua, joten nämä kaksi asiaa ostettuani kirjoitin rituaalin tekstin itse. Tämä oli kuitenkin tarpeeksi toimiva tarjotakseen minulle oivalluksen satanismin ja kansallissosialismin yhteydestä, joka liittyy vahvasti ihmisen itsestään tukahduttamiin puoliin, ja joista on siten muodostunut osa sekä yksilöiden että kansakuntien “varjoa”. Tämän jälkeen tuttavani ohimennen lausuma toteamus siitä, että “oikea satanisti ottaa uusnatsin roolin joksikin aikaa” upposi minuun kuin tikari uhrilihaan. Ostoslistallani olivatkin seuraavaksi pilottitakki ja maihinnousussaappaat.

Synkän Polun astevihkimysten sisältö sekä kaikki asteisiin kuuluva työskentely on kerrottu julkisesti O9A-traditioon kuuluvissa kirjoissa, mikä on ainutlaatuista ottaen huomioon sen luonne todellisena ja ainoana, esoteerisena “vasemman käden polun” perinteenä. Asteiden salaisuudet eivät kuitenkaan perustu näihin teksteihin – ne perustuvat kyseessä olevien työskentelyjen suorittamiseen. Siten niiden lukeminen teorian tasolla ei tarjoa pienintäkään ymmärrystä siitä, minkälaisia psyykkisiä ja psykologisia prosesseja niiden suorittaminen yksilössä käynnistää. Kyse on siis todellisesta “psyyken alkemiasta”, eikä vastaavaa oman kokemukseni

mukaan löydy mistään toisesta länsimaisen esoterian perinteestä. Vaikka perinteen harjoittajat ovat muodostaneet “nexion” -termillä tunnettuja soluja, ei ONA toimi – eikä ehkä ole koskaan toiminutkaan – tavanomaisena, hierarkkisena järjestönä. Itse asiassa perinteinen järjestö johtajineen ja ulkoisine astemerkkeineen olisi ristiriidassa todellisen satanismin periaatteiden kanssa. Hierarkia on olennaista, mutta vain suhteessa ulkopuolisiin ihmisiin: satanistinen järjestö on jo käsitteenä paradoksi. Synkän Polun astevihkimyksiä ei suoriteta sen vuoksi, että saataisiin erilaisia egoa hiveleviä titteleitä tai “regaliaa”, joka helposti luo harjoittajalle ainoastaan illuusion jonkinlaisesta henkisestä kehittymisestä. Polun seuraaminen on vaativaa ja tapahtuu yleensä yksinäisyydessä, kenenkään toisen tietämättä niistä saavutuksista, joihin polun harjoittaja on päässyt.

Lukemattomia ovat ne tunnit, jotka kulutin juosten ja marssien painava reppu selässäni saavuttaakseni Initioidun asteeseen kuuluvat fyysiset vaatimukset. Nämä vaatimukset olivat niin vaikeita saavuttaa, että jumiuduin kyseiselle asteelle ja aloittamaani sisäpiiriroolin tehtävään äärioikeistolaisena kolmen vuoden ajaksi – suosituksen ollessa puoli vuotta tai enintään vuosi. Tänä aikana ehdin oppia todella paljon itsestäni ja työskennellä teinipojan luoteeseen kuuluneiden heikkouksien kanssa. Väkivallan kohtaaminen, poikkeaminen yleisesti hyväksytystä arvomaailmasta sekä yhteiskunnan lakien rikkominen erilaisen vandalismin keinoin olivat työkalujani tutustuessani oman mieleni pimeään puoleen. Äärioikeistolaisuus oli minulle luonteenomainen valinta, ja totta puhuen olisin kasvanut tehtävän aikana enemmän, mikäli olisin soluttautunut luonteeni vastaisesti vasemmistoanarkistiseen ryhmään, toimien eräänlaisena “provokaattoriagenttina”. Vasta suorittaessani asepalvelusta sotilaspoliisina saavutin sellaisen fyysisen kunnon, että pystyin katsomaan läpäisseeni asteen haasteet. Tässä vaiheessa asiat alkoivat muuttua erikoisiksi. Pian tehtyäni Ulkoisen Adeptin asteelle johtavan vihkimyksen öisen tähtitaivaan alla Hätilän ampuma-alueella, huomasin

osittain tiedostamattani tehneeni tälle asteelle kuuluvan "salaisen työn" jota kutsutaan teurastamiseksi ja joka tarkoittaa ihmisuhrauksen tekemistä. Tämä tapahtui ns. maagisia menetelmiä käyttäen, uhrin ollessa hyvin koeteltu: lapsuudessani luokallani ollut poika, joka raiskasi ensimmäisellä luokalla olleen tytön koulun vessassa. Kuulin erään armeijakaverini puhuvan hänestä, jolloin ilmaisin toivovani hänen kuolemaansa ja tein asian hyväksi pienen rituaalin kuusen alla lumihangessa. Kolmen päivän kuluttua kaverini tuli kertomaan miehen kuolleen ajettuaan moottoritiellä päin kallioleikkausta. Tämä olisi tietenkin helppo tulkita sattumaksi – mikäli en olisi huomannut tämän saman toistuvan kahtena muunakin kertana seuraavien vuosien aikana. Ihmisuhrauksen toteuttaminen mustaa magiaa käyttäen on tietääkseni hyvin harvinaista ja useimmat polun kulkijat joutuvat turvautumaan muihin keinoihin: palkkasotilaan ammattiin, onnettomuuden lavastamiseen tai salamurhaan.

Näiden esimerkkien kautta lukija ymmärtää, kuinka vaikeasta tiestä Synkässä Polussa on kyse. mutta tämä vaikeus on juuri se periaate, jota Polku hyödyntää. Periaate tunnetaan kreikankielisellä termillä "Pathei-Mathos", joka tarkoittaa saavutusta ja kasvua vaikeuksien, haasteiden ja kärsimisen kautta. Tämän vuoksi haasteiden tulee olla todellisia, sillä muutoin kasvu omien rajojen yli ei olisi mahdollista. Lisäksi pitää huomata, että nämä yllä kuvatut haasteet ovat vasta Polun alkua ja kohtuullisen helppoja suorittaa verrattuna myöhemmin tuleviin koetuksiin. Näitä ovat mm. kolmen kuukauden mittaisen jakson eläminen luonnossa eristäytyneenä sivilisaatiosta, kuukauden eläminen maanalaisessa luolassa päivänvaloa näkemättä, tai lähes 500 kilometrin mittaisen matkan käveleminen vaikeassa maastossa viidessätoista päivässä. Mutta nämä astevihkimykset pelkästään eivät riitä edistämään yksilön kulkua kohti oman kohtalonsa ("Wyrd") löytämistä. Itse asiassa astevihkimysten suorittaminen ei vielä sellaisenaan aiheuta yksilössä mitään muutoksia, mikäli ne tehdään irrotettuna muusta Polusta, ja mikäli niiden välissä tapahtuvalle kasvulle ei ole annettu tarpeeksi aikaa. Sana Neofyytti viittaa

etymologisesti käsitteeseen vastakylvetystä. Kuten kasville, myös yksilölle tulee ravinnon lisäksi antaa aikaa kasvulle. Ihmisyksilön metamorfoosi “jumalalliseksi yli-ihmiseksi” ei tapahdu hetkessä, eikä kukaan toinen ihminen voi myöntää toiselle prosessiin kuuluvia asteita tai vihkiä häntä näihin todellisiin mysteereihin. Tästä syystä asteiden väliset rajat ovatkin tyypillisesti useita vuosia. Seitsemänosaisen Polun kulkeminen kokonaisuudessaan vaatii kokonaisen ihmiselämän ajan, harvan kulkijan edetessä koskaan ensimmäisiä asteita pidemmälle.

TRADITION, HIERARKIAN & ARISTOKRATIAN VÄLTTÄMÄTTÖMYYDESTÄ

Traditionaalisessa satanismissa yhteiskunnallisia hierarkioita pidetään äärimmäisen tärkeinä, jopa kastijärjestelmän, monarkian ja harvainvallan kannattamiseen asti. Mihin tämä perustuu? Eikö olisi luonnollisempaa ajatella, että satanismi yksilönvapautta korostavana oppina päinvastoin vastustaa tällaisia rajoittavia järjestelmiä? On ymmärrettävä, että koko maailmankuvamme perustuu siihen, että ihmiset eivät ole tasa-arvoisia, vaan maan päällä elää kahdenlaisia ihmisiä: orjia ja kuninkaita. Se, kuka on orja ja kuka kuningas, ei perustu suoraan yksilön elämän aikana saavuttamiin ansioihin eikä myöskään "jälleensyntymien" ketjun kautta tapahtuneeseen "henkiseen kehitykseen", kuten teosofiaan pohjautuvissa opeissa ajatellaan. Alhaisilla ihmisillä, joita hindulaisuudessa nimitetään "pashuiksi", ei nimittäin ole mitään, mikä syntyisi uudelleen – ainakaan muuhun kuin samaan, jo elettyyn elämään. Sen sijaan Tämän Maailman Kuninkaat ovat ikuisia ja etsivät yhä uudelleen paikkansa inkarnaatioiden kiertokulussa. Kuitenkaan siitä, kuka on kuningas, ei ole mitään varmaa tunnusmerkkiä, sillä inkarnaation painovoiman vuoksi heidän todellinen olemuksensa on hukkunut materiaan. Kaikki ns. initiatoriset järjestelmät, jotka tarjoavat hakijalle kuljettavaksi asteittain etenemän "vihkimyspolun", ovat alun perin perustuneet tämän Todellisen Itsen herättämiseen kehoon kuuluvan alemman persoonan sisältä. Näissä okkulttisissa järjestelmissä

tätä Todellista Itseä on kutsuttu kaksoisolennoksi (“Doppelgänger”), kynnyksenvartijaksi (“Dweller on the Threshold”) tai suojelusenkeliksi (Aleister Crowleyn “Holy Guardian Angel”). Mysteerikoulujen oppilaan tehtävä on ollut kuoria persoonansa vaiheittain pois, jotta tämä Todellinen Itse, jonka joissakin perinteissä sanotaan tulevan kehon sisälle kolme kuukautta ennen syntymää, pääsee hallitsemaan henkilön elämää ja ohjaamaan sitä kohti suurempaa kohtaloa. Erään tiedon mukaan tämä olento ei elä varsinaisesti henkilön sisällä, mutta sen etäisyys fyysisestä kehosta on laskettavissa matemaattisen kaavan kautta, perustuen kausaalisen ja aukaalisen välissä olevan ulottuvuuden tuntemiseen. Tämän etäisyyden sanotaan olevan enintään kolme metriä. Lisäksi okkulttisten perinteiden tehtävänä on ollut ns.valokehon luominen harjoittajalle, minkä on ajateltu mahdollistavan Todellisen Itsen elämän jatkumisen katkeamattomana fyysisen kehon kuoleman jälkeen, ja siten eräänlaiseksi jumalaksi muuttumisen. Myöhemmän nämä okkulttiset perinteet ovat popularisoituneet, ja nykyisin niiden piirissä ajatellaan kenen hyvänsä voivan saavuttaa “korkeampaa viisautta” vihkimysten välityksellä, mikä on tietenkin naurettava ajatus.

Kaikki tämä perustuu perimätietoon kauan sitten maan päälle laskeutuneista olennoista, joita voidaan kutsua ainoastaan termillä “Ne”. Myytit enkeleiden lankeamisesta taivaalta ovat seurausta tästä tapahtumasta, ja se jätti pysyvän jälkensä ihmiskunnan historiaan, käynnistäen sivilisaatioiden kehittymisen syklin. Ne lisääntyivät ihmisnaisten kanssa, muodostaen siten jälkeläisistään maan päälle kansoja hallitsevan superrodun. Myyteissä niiden jälkeläiset esitetään usein jättiläisinä, kuninkaina tai suurina sankareina. Maailman kaikki kuninkaalliset sukulinjat periytyivät alun perin näistä liitoista, ja sen vuoksi oli kiellettyä naida alempia ihmisiä kuninkaallisiin sukuihin. Näiden sukujen fyysinen veri oli eri väristä kuin muilla ihmisillä, ja siitä on jäänyt elämään käsite “siniverisistä” kuninkaallisista. Monarkian säilyttäminen oli oleellista, koska – toisin kuin tavallisilla ihmisillä – Niiden ja ihmisten

välisistä liitoista syntyneillä oli "kuolematon sielu", toisin sanoen ne olivat fyysisestä kehosta riippumattomia, akausaalisia tietoisuuksia. Nämä tietoisuudet saivat siten mahdollisuuden inkarnoitua muuta ihmiskuntaa hallitseviin sukuihin, jotka fyysiseltä verenperimältään olivat suorassa yhteydessä Niihin. Aikojen saatossa nämä sukulinjat kuitenkin alkoivat sekoittua alempiin ihmisiin, minkä seurauksena syntyivät kasteiksi kutsutut yhteiskuntaluokat. Kuninkaallisista suvuista geneettisesti periytyivien katsottiin olevan korkeammassa asemassa muihin ihmisiin verrattuna, mitta ymmärrys monarkian todellisesta taustasta menetettiin ja alettiin nähdä lopulta vain biologisen perinnön näkökulmasta. Tämä rappeuttava kehitys tuli lopulta johtamaan tilanteeseen, jossa alemmat kastit eivät hyväksyneet paikkaansa, vaan nousivat kapinaan tasa-arvoisuuden nimissä. Harvainvallan syrjäyttäminen sekä käsite demokratiasta ja yhtäläisestä ihmisarvosta oli siten pahinta, mitä luonnolliselle järjestykselle saattoi tapahtua. Orjien ja kuninkaiden luonnollinen tasapaino oli lopullisesti menetetty, ja tämän vuoksi sanotaan, että "Te olette kansaa vastaan, Oi valittuni", "En ole orjia varten jotka tuhoutuvat" sekä "Sen vuoksi maan kuninkaat tulevat olemaan Kuninkaita ikuisesti: orjat tulevat palvelemaan". Menetettyään mahdollisuuden syntyä biologisesti siniverisiin sukuihin, nämä kuninkaalliset sielut ovat hukkuneen syvälle inkarnaatioihin, ja niiden on synnyttyään vaikea muistaa itseään ja saavuttaa valtaa alemman persoonan yli. Ne eivät kuitenkaan ole kadonneet mihinkään, vaan ovat yhä keskuudessamme. Esimerkiksi Euroopan vanhin tunnettu kirjailija Hesiodos tietää kertoa, että vaikka kaukaisen menneisyyden kulta-aika päättyi, jatkavat sen aikakauden kuolemattomat yhtä keskuudessamme. Tästä syystä paluu aristokratiaan on edelleen mahdollista ja itse asiassa välttämätöntä uuden aikakauden alkaessa.

Tavallinen ihminen ajattelee kastijärjestelmän olevan epäoikeudenmukainen, sillä siinä syntymän ajatellaan määrittävän ihmisen kohtalon. Kuitenkin alun perin on ajateltu juuri toisinpäin: että kohtalo on määritellyt henkilön syntymän tiettyyn kastiin. Tämän

luonnollisen järjestyksen hajoaminen on osa nykyisen sivilisaation laskevaa kehitystä kohti viimeisiä aikoja. Myöhempinä aikoina, kun ymmärrys yhteiskuntaluokkien alkuperäisestä tarkoituksesta on menetetty ja ne on alettu nähdä ainoastaan taloudellisina säätyinä, on Kuninkaiden syntyminen vääriin säätyihin tullut ilmeiseksi riskiksi. Tätä on yritetty korjata mahdollisuudella siirtyä säädystä toiseen – tästä on esimerkkinä antiikin ajalta orjien mahdollisuus ostaa itsensä vapaaksi, tai Euroopassa keskiajalla ollut tapa lyödä henkilöitä ritareiksi. Nyt elämässämme ajassa, kun verenperinnön perusteella muodostuneita säätyjä ei ole enää juuri lainkaan olemassa, ei ole mitään mahdollisuutta tunnistaa Kuninkaita ja orjia pelkästään syntyperän perusteella. Jopa erilaiset ihmisrodut, jotka on kehitetty hyvin erilaisilla tavoilla ja täysin eri aikoina, ovat sekoittumassa keskenään, mikä merkitsisi alun perin suunniteltujen biologisten väestöhierarkioiden katoamista. Tämä kehitys on varma merkki siirtymisestä viimeiseen aikaan. Erilaisuus todella voi olla rikkautta, mutta silloin kun jostakin asiasta tulee yleistä, se menettää erilaisuutensa ja täten myös rikastuttavuutensa. Vaikka yksittäiset seka-avioliitot eivät vaaranna rotujen olemassaoloa, tulee rotujen sekoittuminen laajamittaisesti toteutuessaan merkitsemään ihmisrotujen luonnollisen biodiversiteetin katoamista, mikä samalla tarkoittaa kuninkaallisten sukulinjojen verenperinnön lopullista katoamista ihmismassaan. Tämä kehitys on kuitenkin väistämätöntä, ja niiden, jotka ymmärtävät sen, tulee kyetä selviämään tämän ajan läpi taipumatta rappeuttavien voimien edessä. Julius Evola, joka näki rodut ennen kaikkea henkisinä eikä biologisina ominaisuuksina, kutsui tätä selviämistä "tiikerillä ratsastamiseksi", sillä tiikeriä on vaikea voittaa taistelussa ennen kuin sen on antanut uuvuttaa itsensä juoksemalla. Traditionaalinen satanismi ei kuitenkaan tyydy tähän selviämiseen, sillä me pystymme omilla toimillamme jouduttamaan tapahtumien kulkua ja toimimaan samanaikaisesti sekä uuden sivilisaation siemenen kylvämiseksi että vanhan tuhoamiseksi. Tällä tavalla emme ole ainoastaan passiivisia sivustaseuraajia vaan tulemme osaksi evoluution

prosessia, joka on aina samaan aikaan luova että tuhoava. Kansallisosialismi esoteerisessa muodossaan on keino tämän toteuttamiseen. Se, mitä me tarkotiammen kansallissosialismilla, poikkeaa huomattavasti siitä, mitä sen on ajateltu olleen 1930-luvulla. Latinankielen sanalla "natio" emme viittaa lainkaan kansallisvaltion käsitteeseen vaan yhteiseen syntyperään, joka on pohjimmiltaan metafyysinen. Samoin samalla "socio" ei viitata taloudellisen sosialismin oppiin vaan yhteisöön ja yhdessä toimimiseen. Pitää muistaa, että historia on aina voittajien kirjoittama, eikä mainintoja SS-joukkojen arabipataljoonasta tai tiibetiläisistä munkeista saksalaisten yhteistyökumppaneina löydy koulujen historiankirjoista, sillä se rikkoisi luodun myytin kansallissosialismista "rasistisena" ideologiana. Lisäksi Adolf Hitler on itse sanonut, että vasta sotien jälkeinen, Hitler Jugend -sukupolvi tulee toteuttamaan aatteen sellaisena, kuin se on on tarkoitus toteutua. Sekä Savitri Devi että myöhemmin David Myatt ovat yhtyneet Hitlerin näkemykseen siitä, että ne, jotka pitävät kansallissosialismia pelkästään poliittisena ideologiana, eivät ymmärrä sen todellista luonnetta. Se on asia, jonka ilmaantuminen maailmaan oli väistämätön seuraus aikakausien kierrosta, ja suoraa tulosta yhteiskunnallisten tapahtumien taustalla vaikuttavan Mustan Loosin työskentelystä.

Kaikki yllä mainittu saattaa vaikuttaa lukijasta mielikuvitukselliselta spekulaatiolta. Sellaisena hän saa pitää sitä, mikäli se helpottaa hänen tuskaansa omasta kohtalostaan. Oltiin näistä myyteistä mitä mieltä tahansa, totuus on kuitenkin se, että näkemys ihmisten tasa-arvoisuudesta ja yhtäläisestä ihmisarvosta muodostuu lopulta jakolinjaksi niiden välille, jotka sitä kannattavat ja niiden, jotka eivät siihen usko. Mikäli ihmiset, ollen kaikki erilaisia, ovat siten kaikki myös eri arvoisia, kuka sitten päättää siitä, kuka on toista arvokkaampi? Kuten sanottua, ei ole mitään varmaa merkkiä siitä, onko henkilö ylhäinen vai alhainen ihminen, mutta hyvänä mittarina voidaan pitää hänen suhtautumistaan tähän aiheeseen ylipäätään. Ylhäinen ihminen tunnistaa yllämainitusta välittömästi itsensä, ja toteaa tietäneensä aisan aina sisimmässään. Alhainen ihminen,

tuntien oman alemmuutensa, nousee taas välittömästi kapinaan väittäen, että kukaan ei saa olla toista arvokkaampi. Tällaisten orjien muodostamat poliittiset ideologiat, kuten kommunismi ja sosialismi, ovat erityisen vaarallisia, sillä niiden vallitessa kaikki elävät yhtäläisessä kurjuudessa. Tämä johtuu siitä, että alhainen ihminen vihaa kaikkia, joilla on enemmän kuin hänellä, oli kyse sitten rahasta tai älystä, ja siten tällaiset yhteiskunnat määrittävät ihanteensa kaikkein vähäisimmän ja kyvyttömimmän henkilön tasolle.

IHMINEN SIVILISAATIOIDEN KIERTOKULUSSA

Sivilisaatiot syntyvät, kehittyvät, rappeutuvat ja tuhoutuvat – tämä on evoluution ja entropian ikuinen laki. Tuhoutuneen sivilisaation raunioista syntyy uusi, mutta ei välttämättä samassa paikassa tai edes samalla planeetalla. Tämä kierto vahvistaa ihmistä, joka lajina ja osana jatkumoa siirtyy läpi aikojen. Koska syklien ajanjaksot ovat äärimmäisen pitkiä, kymmeniä- tai satojatuhansia vuosia, meidän on hyvin vaikea havaita niitä lyhyen elämämme aikana. Useimmat ihmiset, lukuunottamatta ns. traditionaalisen koulukunnan edustajia, elävätkin siinä kuvitelmassa, että kehitys kulkee aina vain nousevaan suuntaan ja ajat kehittyvät yhä paremmiksi. Todellisuudessa olemme eläneet Kali Yugaksi kutsuttuja viimeisiä aikoja jo tuhansia vuosia. Vuonna 1904 ihmiskunta astui näiden viimeisten aikojen viimeiseen vaiheeseen, joka tulee kestämään joitakin satoja vuosia. Tänä aikana maapallon väestö kasvaa – ja on kasvanut – eksponentiaalisesti, mikä merkitsee väistämättä elinolosuhteiden nopeaa heikkenemistä. Luonnonvarojen loppuminen, saastuminen ja taloudelliset kriisit ovat seurausta alhaisten väestönosien liikakasvusta, ja se tulee purkautumaan kansainvaelluksina, poliittisina jännitteinä ja sotina. Eurooppalainen väestö – joka on käytännössä nykyisen, globaalin sivilisaation kantava voima – on myrkyttänyt sielunsa vieraiden kansojen vaikutteilla – juutalaisuudella ja kristinuskolla. Tämän seurauksena se on

omaksunut viimeisen kolmensadan vuoden aikana demokratian, tasa-arvoisuuden ja ihmisoikeuksien kaltaisia sairaita ihanteita, ja muuttunut siten liian heikoksi vastustamaan muiden kulttuureiden painetta. Lisäksi se on alistunut sellaisen taloudellisen järjestelmän valtaan, joka edellyttää jatkuvaa kulutuksen kasvua. Siten hyvinvointimme edellytykseksi on muodostunut se sama asia, joka tulee johtamaan tuhoutumiseemme.

Miksi ihmisten on kuoltava

Maailma on ylikansoittunut ja ylikulutus on niin suurta, että nykyisen väestömäärän elintason ylläpitäminen edellyttäisi useita maapalloja. Erityisesti alikehittyneissä maanosissa väestö kasvaa räjähdysmäisesti, ja arvioiden mukaan jopa 40 prosenttia maailman väestöstä tulee olemaan afrikkalaisia vuoteen 2050 mennessä. Samaan aikaan näiden maanosien väestö tavoittelee samanlaisia, kuluttamiseen perustuvia elämänarvoja, jotka meillä länsimaissa ovat olleet vallalla jo pitkään. Elämme aikoja, jolloin jokainen orja katsoo oikeutukseen elää kuten kuningas. Luonnottomista uskonnoista syntynyttä käsitystä ihmisarvosta on käytetty perusteena, kun katolinen kirkko on ollut edesauttamassa kehitysmaiden väestöräjähdystä. Sama ajattelu on taustalla ns. humanitaarisessa työssä joka on ohjannut kehitystä väestönkasvua tukevaan suuntaan, kun oikea ohjaussuunta olisi ollut päinvastainen. Periaatteena on ollut jokaisen ihmisen pitämine lossa, kun todellisuudessa pitäisi myöntää, että ihmisiä ei yksinkertaisesti kuole tarpeeksi. Humaanit arvot, joiden mukaan kaikki ihmiselämä on muuta luontoa arvokkaampaa, ja jonka mukaan kenenkään oikeuksia ei saa rajoittaa, ovat pahasti ristiriidassa kaikkien kuviteltavissa olevien väestönkasvua hillitsevien toimien kanssa. Lisäksi ne ovat olleet oikeutuksena eläinten alistamisessa teollisiksi hyödykkeiksi, mikä tulee edelleen kiihtymään itämaisten kulttuureiden siirtyessä yhä enemmän kasvissyönnistä lihansyöntiin. Ihminen



todella on eläintä vahvempi ja pystyy alistamaan eläimen, mutta kun vahvuuden kautta toimitaan luonnottomilla tavoilla, muuttuu vahvuus heikkoudeksi. Taloudellisen hyvinvointimme järjestelmät on rakennettu omaa tuhoamme kiihdyttäviksi: kulutuskulttuuri ja jatkuvan kasvun periaate vievät meitä kohti vääjäämätöntä loppua, sillä luonnonvarat eivät kasva eivätkä uusiudu väestönkasvun edellyttämällä nopeudella. Pientuotannosta on tehty kannattamatonta, sillä suuri massa tarvitsee massatuotantoa, ja toisaalta massatuotanto mahdollistaa väestömäärän kasvamisen edelleen. Maapallolla on jo yli 7,6 miljardia ihmistä, ja on vain ajan kysymys koska liikakansoittuminen puhkeaa luonnonvarojen loppumisen, saastumisen ja kansainvaellusten myötä maailmanlaajuisiksi sodiksi. Lisäksi itse luonto tulee vastaamaan liikakansoittumisen yhä pahemmilla kulkutaudeilla, joiden uhreina tulee olemaan miljoonia ihmisiä. Tämä on hyvin luonnollinen tapa karsia väestöpohjasta pois vanhoja, heikkoja ja ennestään sairaita. Ja mikäli luonnon biologinen sodankäynti ihmistä vastaan ei näytä tuottavan tarpeeksi tuloksia, voivat Mustat Adeptit omalta osaltaan auttaa epidemioiden synnyttämisessä ja

leviämisessä. Tämä kaikki kuuluu osaksi viimeisiä aikoja, ja meidän tulee toivottaa nämä asiat tervetulleiksi. Niin tuskallista kuin se onkin, meidän on koulittava luonteestamme pois sellaiset heikkoudet, jotka estävät meitä ajattelemasta tällä tavalla. Kiihdyttämällä prosessia voimme saada sen nopeammin päätökseen, hidastamalla sitä pitkitämme vääjäämätöntä lopputulemaa. Näin ajattelemalla ja toimimalla tulemme vaikuttamaan "pahoilta" tavallisista ihmisistä. Aikamme kuitenkin tarvitsee todellisia sankareita: pahoja miehiä, jotka toimivat hyvässä tarkoituksessa.

Ihmiskunta resurssina

Koska mikään asia itsessään ei ole "hyvää" tai "pahaa", voidaan myös liikakansoittumisen osalta löytää syitä, jotka tekevät sen tarpeelliseksi osaksi sivilisaatioiden kiertokulkua. On ymmärrettävää, että kaikki asiat luonnossa ovat jonkun toisen resurssi, käytettävissä oleva voimavara. Kasvit ovat voimavara eläimille, eläimet ihmisille. Samoin ihminen on resurssi toisille, meille tuntemattomille elämänmuodoille. Tästä syystä on välttämätöntä, että ihmiskarjan lukumäärää on kasvatettu huippuunsa, mikä tulee jatkuvaan lopulliseen romahdukseen asti. Tähän on yksi ainoa syy: mitä enemmän ihmisiä syntyy, sitä enemmän heitä myös kuolee. Maailmaa tällä hetkellä hallitsevat voimat ohjaavat ihmiskunnan kehitystä siten, että kansakuntien väkimäärät kasvavat alituisesti, jolloin sodissa ja luonnonmullistuksissa kuolee aina enemmän ihmisiä. Tällaiset tapahtumat vapauttavat suuria määriä energiaa käyttöön niille, jotka osaavat sitä hyödyntää. Tästä "elämänvoimasta" on olemassa perimätietoa kaikissa kulttuureissa, kutsutaan sitä sitten manaksi, pranaksi, qiksi tai eteerikseksi energiaksi. Jokainen ihminen on siten kuin eräänlainen virtalähde, joka kuollessaan vapauttaa virran ulos itsestään. Koska tämä energia vähenee ihmisessä huomattavasti hänen vanhetessaan tai sairastuessaan, on hyödyllisempää, mikäli ihmiset eivät kuole luonnollisten syiden seurauksena. Perinteemme mukaan tämä energia on

suurimmillaan 21 vuotiaassa miehessä, minkä seurauksena esimerkiksi pienten lasten uhraaminen on ollut aina hyödytöntä.

Heikkouden ihannointi

Suurimpana merkkinä viimeisistä ajoista on aikaamme hallitseva heikkouden ihannointi. Meille vieraista aavikkouskonnoista on omaksuttu näkemys ihmisen kuolemattomasta sielusta sekä maailman luoneesta "jumalasta". Näiden mielikuvituksellisten harhaoppien seurauksena on syntynyt ajatus siitä, että kaikki ihmiset olisivat tasa-arvoisia keskenään. Tämän tuloksena on syntynyt etiikka, jonka suvaitsevaisuusihanteen mukaisesti heikkojen ja kyvyttömien ei anneta kuolla kurjuuteensa, vaan evoluution voimien vastaisesti heitä raahataan mukana kuormittamassa niitä, joilla muuten olisi edellytykset yhä suurempiin saavutuksiin. Ne tahot, jotka taistelevat luonnon voimien mukaista evoluutiota vastaan, ovat todellista pahaa ja vääristynyttä saastaa. Niiden taustalla ei kuitenkaan ole mitään todellisia voimia, vaan ainoastaan tietämättömien ja heikkojen mielikuvitusta sekä häpeää omasta alemmuuden tunteesta itseään arvokkaampien edessä. "Maaginen sota" Mustan Loosin ja näiden tahojen välillä on kuitenkin todellista, sillä nämä tahot eivät itse tiedä tukeutuvansa olemattomaan, vaan kuvittelevat toimivansa erilaisten "hyvien" voimien puolesta. Vastaavasti Pimeyden Voimat, jotka heikoille ja tietämättömille näyttäytyvät "pahana", ovat todellisuudessa juuri luonnollisen evoluution ja entropian voimia, jotka ohjaavat ihmisen kehittymistä aikakausien syntymien ja tuhojen sykleissä. Kuten meille on ilmoitettu, "Tämä on myös myötätuntoa: maan sairauden loppu. Rikkaruohojen kitkentä: kukkien kastelu." Mikäli lakkaamme uskomasta jumalan luomaan sieluun menettää kuviteltu ihmisarvo merkityksensä ja ymmärrämme, että käytännön tasolla yksikään ihminen ei ole tasa-arvoinen keneenkään toiseen verrattuna, vaan jokainen määrittelee oman arvonsa ja toisen arvon suhteessa omaan, yksilölliseen itseensä. Myös demokratian periaate

on paljolti seurausta tästä harhaopista, sillä siinä jokaisen ajatellaan olevan oikeutettu ja kyvykäs osallistumaan päätöksentekoon yhteisistä asioista. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta, sillä vain hyvin harvoilla ihmisillä on tarvittavat ominaisuudet toisten johtamiseen. Tällaisia henkilöitä ei tulisi valita siten, että alhaiso äänestää keskuudestaan heitä eniten mielistelevän pyrkyrin, vaan koettelemalla henkilöt niin älykkyyden, oppineisuuden ja luonteenlujuuden kuin fysiikankin osalta. Toinen vaihtoehto on antaa luonnon lakien mukaisesti vahvimman ja kyvykkäimmän yksinkertaisesti ottaa valta haluunsa, mikä yleensä edellyttää väkivallan käyttämistä kansanjoukkojen tyranniaa vastaan. Vain tällä tavalla voidaan palata luonnolliseen aristokratiaan eli parhaimmisten valtaan. Demokratian ja ihmisoikeusihanteen vastaiset ajatukset eivät ole uusi keksintö, vaan periytyvät muinaisilta ajoilta Platonin, Maistren, Nietzschen ja Evolan kaltaisille ajattelijoille. Käytännön toteutuksensa ne saavuttivat 1900-luvun fasismin ja kansallissosialismin ideologioissa, joskin nämäkin liikkeet epäonnistuivat toimiessaan liikaa massojen ehdoilla, eivätkä siten olleet tarpeeksi elitistisiä ja radikaaleja kestääkseen alhaison painetta.

Teknologinen kehitys merkkinä viimeisistä ajoista

Mielikuvamme pitkälle edenneestä teknologisesta kehityksestä luo helposti illuusion edistyksestä. Todellisuudessa teknologinen kehitys on merkki taantumisesta ja siitä, että elämme viimeisiä aikoja. Sitä mukaa kun ihmisen mieli on irronnut alkuperäisestä yhteydestä luontoon ja sen taustalla vaikuttaviin voimiin, on huomio kiinnitetty yhä enemmän olemassaolon pelkästään materiaaliseen puoleen. Toisin sanoen ymmärrys kausaalisen taustalla vaikuttavasta ei-kausaalisesta on kadotettu, mikä on tyypillinen kehityskulku sivilisaatioiden syntymisen ja tuhoutumisen syklissä. Kun huomio kiinnitetään pelkästään aineelliseen, on selvää, että

teknologinen kehitys nousee huippuunsa. Tästä ovat osoituksena viimeisen sadan vuoden aikana tapahtunut avaruusteknologian, lääketieteen, tietotekniikan ja geeniteknologian huima kehitys. Koska sivilisaatiomme on elänyt laskevassa syklissä jo tuhansia vuosia, voidaan käytännössä kaiken tuntemamme teknologian katsoa olevan tämän seurausta. Tätä kehitystä ei pidä kuitenkaan nähdä pahana asiana. Koska meidän on hyväksyttävä ajatus siitä, että elämme sivilisaation viimeisiä hetkiä, meidän tulee kyetä hyväksymään kaikki siihen liittyvät tapahtumat. Vaikka teknologinen kehitys on seuraus rappeutumisesta, ei se itsessään ole negatiivinen asia. Lähitulevaisuudessa on nähtävissä kaksi vaihtoehtoista kehityskulkua: joko sivilisaatiomme luhistuu täysin ja palaamme kivikauden olosuhteisiin, tai sitten pystymme viemään kehittämämme teknologian murrosvaiheen yli uuden sivilisaation alkuun. Tämä tulee tapahtumaan ihmisen perimään kohdistuvan geenimanipulaation sekä toisaalta ihmisen ja teknologian yhteensulautumisesta syntyvänä uudenlaisena yli-ihmisenä, yhdistettynä tähtienvälisten avaruuslentojen kyvyn saavuttamiseen. Nämä kaksi vaihtoehtoa eivät myöskään ole toisiaan poissulkevia, vaan todennäköisesti uusi ihminen jättää maapallon luodakseen uuden sivilisaation jonnekin muualla galaksissamme, jättäen alhaiset ihmiset maan päälle tuhoutuneen maailman raunioihin. Mikäli riittävää teknologista valmiutta avaruusmatkailuun ei saavuteta ennen syklin päättymistä, jää ainoaksi vaihtoehdoksi laukaista uuden elämän sisältäviä “siemenkapseleita” kohti avaruudesta löytämiämme elinkelpoisiksi oletettuja planeettoja. Tällä tavalla alkuperäiset ja vähemmän kehittyneet ihmisrodut saivat alkunsa maan päällä, nykyisten valkoisen, keltaisen ja punaisen rodun ollessa suoraa seurausta paljon myöhemmästä rodunjalostuksesta.

Uusi ihminen

Nietzsche on kirjoittanut, että ihminen on silta ali-ihmisen ja yli-ihmisen välillä, ja että yli-ihminen on maan tarkoitus. Tulemme lähitulevaisuudessa ottamaan käyttöön jo olemassa olevan kyvyn muokata ihmisen perimää, sekä sulauttamaan ihmisen ja teknologian luoden kyvyiltään täysin ylivertaisen kyborgirodun. On kuitenkin turha luulla, että nykyisenkaltainen ihminen muuttuisi "yli-ihmiseksi" pelkästään näillä materiaalisilla keinoilla. Mieleltään heikko ihminen on epäonnistunut kaikista fyysisistä ja älyllisistä kyvyistään huolimatta. Ne haasteet, joita sivilisaation tuhoutumisvaihe tuo tullessaan, tulevat kuitenkin karsimaan luonnollisen evoluution kautta heikkoluontoiset ihmiset pois kuormittamasta muita ja jarruttamasta muiden kehitystä. Se itsetransformaation tie, jota me kutsumme Synkäksi Poluksi, tulee olemaan väline uuden ihmisen luomiseksi. Tämä ei edellytä minkäänlaista perimätietoa traditiostamme ja sen historiasta. Olosuhteet yksinkertaisesti tulevat muuttumaan sellaisiksi, että ihmiset joutuvat kulkemaan tähän polkuun kuuluvien haasteiden läpi: he joutuvat selviämään omillaan ilman yhteiskunnan tukirakenteita, he joutuvat kohtaamaan ennen kokemattomia fyysisiä haasteita, ja he joutuvat käyttämään väkivaltaa ja tappamaan – ja oppimaan nauttimaan siitä. Tällä tavoin he kohtaavat psyykensä tuntemattomat puolet ja oppivat ammentamaan voimaa sieltä, minkä heikko nykyihminen on kauhistuneena torjunut ja tukahduttanut. Vain harvat tulevat tässä onnistumaan, muiden luovuttaessa jo ennen kuin koetus on edes alkanut. Tämän vuoksi on ymmärrettävää, että juuri lopun ajan kaoottiset olosuhteet ovat erityisen tärkeitä uuden ihmisen luomisessa, ja sen vuoksi meidän on kaikin tavoin pyrittävä tällaisten olosuhteiden synnyttämiseen. Ilman niitä uuden sivilisaation syntyminen ei ole mahdollista. Kali Yugan läpi selvinneet ihmiset kuljettavat uuden aikakauden siemenen tulevaisuuteen ja tulevat muodostamaan uuden maailman aristokratian – parhaimmiston vallan. Tämän Galaktisen

Imperiumin hallintorakenne muistuttaa sellaista, joka oli käytössä Spartan kaupunkivaltiossa muinaisaikoina yhdistäen monarkian, hierarkkisen aristokratian ja kansankokouksen periaatteet.

TOHTORI JOHN DEE & SIVILISAATION TUHOAMISEN TAITO

Vuonna 1653 tapahtui sivilisaatiomme historian kannalta jotakin hyvin ainutlaatuista. Tuolloin matemaatikko ja kuningatar Elisabeth I:n hoviastrologi John Dee ja hänen apulaisensa Edward Kelley saivat yhteyden enkeleiksi itseään kutsuneisiin olentoihin, ainakin mikäli uskomme miesten itsensä kertomusta. Heidät olisi helppo leimata aikamme New Age -enkelimeedioiden tapaan järkensä menettäneiksi tai huomionhakuisiksi huijareiksi, mikäli ei huomioitaisi Deen tarkkoja ja tieteellisellä kurinalaisuudella tekemiä muistiinpanoja näistä kommunikaatioista, jotka jatkuivat useiden vuosien ajan. Yhteydenpito enkeleihin tapahtui käytännössä siten, että selvänäkökyvyn omaava Kelley tuijotti kristallipalloon kunnes vajosi transsiin, ja tässä tilassa välitti näkemänsä ja kuulemansa kirjurina toimineelle Deelle. Enkelit kommunikoivat miesten kanssa niin sanotulla eenokinkielellä, jonka sanotaan olleen ihmiskunnan alkuperäinen, paratiisista lankeamista edeltävä kieli. Kieli sisältää oman kielioppinsa ja kirjaimistonsa, ja ainoaksi ongelmaksi myöhemmille sukupolville on jäänyt sen oikeaoppinen lausuminen. Tästä on olemassa monenlaisia näkemyksiä, ja Deen päiväkirjamerkinnöistä voidaan päätellä jotakin, mutta absoluuttista varmuutta asiasta ei ole olemassa. Tradition mukaan on kuiten olemassa yksi varma testi kielen toimivuudesta: sanotaan, että oikeaoppisen


MEA A QVO

lausumisen seurauksena enkelit ilmestyvät välittömästi niiden nimien lausujalle.

Jotkut uskonnolliset tahot ovat pitäneet Deen ja Kelleyn esiin kutsumia olentoja ennemminkin demoneina kuin enkeleinä. Deen päiväkirjojen mukaan enkelit yrittivät vakuuttaa heidät mm. siitä, että Jeesus ei ollut Jumala eikä hänelle pidä kohdistaa mitään rukouksia, ja että Pyhää Henkeä tai syntiä ei ole olemassa. Jossain vaiheessa enkelit kertoivat, että valaistumisen edesauttamisen sijaan he yrittivät käynnistää maailmanloppua ja ihmiskunnan tuhoutumiseen johtavia tapahtumia, toisin sanoen apokalypsiä. Tästä huolimatta Dee halusi jatkaa enkelien kanssa kommunikointia. Näyttää siltä, että hän ei kuitenkaan koskaan varsinaisesti käyttänyt niiden opettamaa maagista työskentelyä, vaan ainoastaan vastaanotti ja tallensi kaikki työskentelyyn tarvittavat ilmoitukset. Ehkä hän koki, että aika ei ollut vielä oikea, vaan vasta tulevaisuudessa, tähtien ollessa oikeassa asennossa, ilmaantuisi henkilö, joka tulisi avaamaan kosmoksen vartiotornien portit ja päästämään muinaiset henkivallat manifestoitumaan maailmaamme. Päiväkirjansa marginaalimerkinnässä hän viittaa tähän kirjoittamalla sanan “Antikristus” kohtaan, jossa kerrotaan “Vääryyden Pojan olevan ja elävän”.

Omana aikanamme eenokkimagiasta on tullut aivan oma okkultismin suuntauksensa, ja lukuisat harrastajat käyttävät vuosia valmistaakseen työskentelyissä tarvittavia esineitä ja rekvisiittaa. Motiiveja eenokkimagian harrastamiseen on varmasti yhtä monta kuin sen harjoittajaakin, toisen pyrkiessä saavuttamaan sen avulla maallista onnea ja rikkauksia, toisten taas tavoitellessa valaistumista tai yli-inhimillisiä kykyjä. On kuitenkin selvää, että Deen järjestelmää ei voi verrata muihin aikansa rituaalimagian muotoihin kuten goetiseen magiaan. Siinä harjoittaja kutsuu esiin demonisia henkiä korkeimman Jumalan auktoriteetin nimissä, ja komentaa niitä toteuttamaan tahtoaan juuri edellä mainitun kaltaisten päämäärien toteuttamiseksi. Nykyajan okkultismissa tällainen työskentely nähdään syvyyspsykologian valossa tapana saavuttaa yhteys omaan,

korkeampaan itseensä ja sen kautta hallita psyyken tiedostamattoman tason pimeitä voimia. Deen "enkelit" vaikuttavat kuitenkin aivan liian konkreettisilta ollakseen tällaisia sisäisiä voimia. Vaikka Dee on päiväkirjoissaan maininnut käyttäneensä järjestelmää kätkettyjen aarteiden etsimiseen, ei mikään näiden voimien itsensä antama tieto viittaa siihen, että järjestelmän tarkoitus olisi tällainen sen paremmin vertauskuvallisessa kuin materiaalisessa mielessä. Jos todella oletetaan kyseessä olevan maailmanlopun käynnistävä apokalyptinen työskentely, voi joku varomaton kokeilija onnistua operaatiossaan, lausua kätketyt nimet oikealla tavalla, ja tietämättään saattaa sivilisaation päätökseensä. Tämä olisi tietenkin hyvin toivottavaa.

Jotkut okkultismin tutkijat, kuten Colin Low, pitävät mahdollisena, että universumine vartiotornien porttien avaaminen o jo tapahtunut. Vuonna 1888, tasan kolmesataa vuotta sen jälkeen, kun Dee ja Kelley olivat lopettaneet eenokkimagian työskentelynsä, perustettiin Hermetic Order of the Golden Dawn -niminen, seremoniallisen magian harjoittamiseen keskittynyt järjestö. Järjestön yksi merkittävimmistä saavutuksista oli eenokkimagian henkiin herättäminen, MacGregor Mathersin kehittäessä siitä työskentelykelpoisen järjestelmän. Kuten moni saattaa tietää, liittyi "Suureksi Pedoksi" itseään kutsunut Aleister Crowley Golden Dawniin ja oli mukana järjestön hajoamiseen johtaneissa tapahtumissa 1900-luvun alussa. Crowley työskenteli ahkerasti eenokkimagian parissa, ja mm. Vision and the Voice -nimellä tunnettu työskentely perustui siihen täysin. Colin Low onkin esittänyt väitteen, että Crowleyn vuonna 1904 kirjoittama Lain Kirja olisi samojen, Deen kanssa kommunikoineiden henkivaltojen työn tulosta. Crowleyn itsensä mukaan kirja saneltiin hänelle Aiwaz -nimisen olennon toimesta, ja sen tarkoituksena olisi uuden, "voiman ja tulen" aikakauden aloittaminen ihmiskunnan historiassa. Päiväkirjamerkintöjen perusteella näyttää selvältä, että Crowley piti sekä ensimmäiseen- että toiseen maailmansotaan johtaneiden tapahtumien olleen merkkejä tästä uudesta aikakaudesta, sekä suoraan seurausta tietyistä maagisista

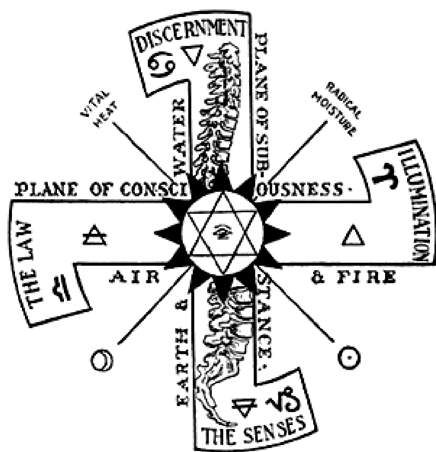
työskentelyistä.

Crowleyn ja Deen rituaalimagian työskentelyä tutkimalla näistä löytyy yksi mielenkiintoinen yksityiskohta. Crowleyn Saharan autiomaassa toteuttaman eenokkimagian työskentelyn seurauksena hänen tietoonsa tullut nimi Babalon löytyy myös Deen eenokinkielestä, tarkoittaen porttoa. Theleman Pyhissä kirjoissa mainittava “Kauhistusten Äiti” Pyhä Huora esiintyy myös Deen “Daughter of Fortitude” -nimisessä tekstissä, ja nämä muodostuvat luonnolliseksi jatkumoksi Ilmestyskirjan Portosta, joka kristillisessä eskatologiassa yhdistetään lopunaikojen tapahtumiin, Petoon ja antikristukseen. Traditionaalisen satanismin perinteessä tätä hahmoa kutsutaan nimellä Baphomet, ja sille sanotaan suoritettavan rituaalisia ihmisuhrauksia säännöllisin väliajoin. Vaikka Crowley samaisti symboliikan tasolla itsensä Ilmestyskirjan Petoon, hän ei kuitenkaan katsonut olevansa antikristus. Lain Kirja sisältää viittauksen Crowleyn jälkeen tulevaan lapseen ja mm. Crowleyn oppilas Charles Stansfeld Jones katsoi olevansa tuo lapsi. Joissakin theleman satanistisissa tulkinnoissa tuon lapsen on katsottu olevan juuri Ilmestyskirjassa ilmoitettu antikristus, jonka saapuminen ajoittuu Lain Kirjan kirjoittamisesta käynnistyneeseen uuteen aikakauteen, eli aioniin. Edelleen näissä vähemmän tunnetuissa tulkinnoissa Crowleyn katsotaan ainoastaan kylväneen tämän uuden, pimeyden ja kaaoksen aikakauden siemenen, ja muiden tehtäväksi jäisi toteuttaa sen manifestoituminen maailmassa. Tätä näennäistä “pahuutta” pidetään todellisuudessa hyvänä, sillä vanhan on aina kuoltava, jotta jotakin uutta ja parempaa voisi syntyä.

Käsitys aikakauden lopussa saapuvasta tuhoajasta ei kuulu ainoastaan kristilliseen uskomusperinteeseen. Hindulaisuudessa tunnetaan käsitys pimeyden aikakauden eli Kali Yugan jälkeen ilmestyvästä Vishnun kymmenennestä inkarnaatiosta Kalkista. Sitä kutsutaan “Devanagariksi” eli saastan tuhoajaksi, joka valkoisella ratsullaan ratsastaen tuhoaa suuren osan ihmiskunnasta. Kalki ei opeta, saarnaa eikä pelasta vaan ainoastaan tappaa ihmisiä. Näkemys tuomiopäivän tuovasta hahmosta tunnetaan

myös buddhalaisuudessa ja Ahmadiyya -islamilaisuudessa, ja sen epäillään tulleen näihin zarathustralaisuuden kautta. Mielenkiintoinen näkemys Kalkia ja antikristusta vastaavasta hahmosta löytyy myös traditionaalisen satanismien perinteestä. Order of Nine Angles -perinteeseen kuuluvissa kirjoituksissa siitä käytetään termiä "Vindex" joka tarkoitaa kostajaa. Kyseinen traditio sai alkunsa 1960-luvulla briteissä Camlad, Noctulians ja Temple of the Sun -nimisistä pakanallisista ja satanistisista coveneista eli noitapiireistä. Muita perinteeseen myöhemmin yhteydessä olleita järjestöjä ja paikallisryhmiä ovat olleet mm. Ordo Sinistra Vivendi, The Black Order of Pan Europa, White Order of Thule, Order of the Jarls of Baelder, Temple of Them Australiassa. ABG Lodge Serbiassa, Secuntra Nexion Italiassa ja Tempel ov Blood Yhdysvalloissa, osan ollessa satanistisia, toisten edustaessa enemmän ns. "Mustaa Pakanallisuutta".

Profeetallisista kirjoituksistaan huolimatta Crowley oli mies, joka samaistui täysin omaan, rappion ja tuhoutumisen aikakauteensa, kun taas Adolf Hitleriä voidaan kutsua päinvastoin "mieheksi aikaa vastaan". Perimätietomme mukaan traditionaalisen satanismin harjoittajat olivat luomassa kansallissosialismin nousua 1900-luvun alun okkulttisessa Thule-seurassa ja toivoivat Hitlerin olevan sen odotettu Kostaja. Avainasemassa tässä hankkeessa oli Rudolf von Sebottendorf, joka oli korkea-arvoinen vapaamuurari ja ruusuristiläinen. Thule-seurasta muodostettiin vuonna 1919 Saksan Työväenpuolue, jonka nimen Hitler muutti myöhemmin Saksan Kansallissosialistiseksi Työväenpuolueeksi. Hänen odotettiin uhoavan nykyinen sivilisaatio sodan liekeissä ja tekevän siten tilaa uudelle, galaktiselle imperiumille joka veisi ihmiskunnan avaruuteen. Sodan jälkeen mmm. ranskalainen kirjailija Savitri Devi näki Hitlerin olleen Kalkin inkarnaation edeltäjä. Toinen kansallissosialismin kulisseissa vaikuttanut taho oli salaperäinen, seksuaalimagian harjoittamiseen yhdistetty Vril-yhteisö, jonka on sanottu olleen mukana natsisaksan "lentäviä lautasia" kehitelleessä avaruusprojektissa. Ryhmän meedio Maria Orsitsch oli saanut yhteyden Aldebaranin





tähtijärjestelmässä sijaitsevaan arjalaisen rodun alkukotiin, josta tulleet vierailijat olivat olleet vastuussa sivilisaation aloittamisesta muinaisessa Sumerissa. Meidän aurinkokuntaamme ne olivat tulleet Saturnuksen lähellä sijaitsevan "tähtiportin" kautta, mistä syystä kyseisellä planeetalla on erityinen asema okkulttisissa perinteissä. Yksi länsimaisen esoterian salaisuuksia onkin se, että uponnut Atlantiksen manner ei koskaan ollut olemassa tämän maan päällä. Näitä tapahtumia on myöhemmin tehnyt tunnetuksi kansallissosialismin esoteerista puolta tutkinut chileläinen diplomaatti Miquel Serrano. Vaikka toisessa maailmansodassa kuoli lähes 50 miljoonaa ihmistä, ja vaikka ensimmäiset avaruuslennot aloitettiin muutamia vuosia sodan jälkeen, ei Hitlerin aseman Kostajana katsota toteutuneen, ja sivilisaatio odottaa edelleen tuhoutumistaan. Lisäksi perinteemme kertoo, että ilmestyessään Vindex osoittaa sellaisia yli-inhimillisiä ja yliluonnollisia kykyjä, että sen asema on kiistaton. Uuden aikakauden siemen tuli kansallissosialismin kautta kuitenkin kylvetyksi sekä ravituksi sotien veriuhrauksen kautta. C.G. Jung on katsonut kansallissosialismin heijastaneen länsimaisen ihmisen kollektiivisen tajunnan varjopuolta ja olleen siten väistämätön lopputulema tämän

varjon tukahduttamisesta aiempien vuosisatojen kristillisessä kulttuurissa. Myöhemmin 1900-luvulla yhteiskuntatieteilijä Kerry Boltonin perustama, sittemmin uudelleen perustettu The Black Order of Pan Europa on pohjannut satanismia, pakanallisuutta ja kansallissosialismia yhdistävän ideologiansa osittain tähän samaan näkemykseen. Samanniminen, Black order of the SS -ryhmä toimi myös Venäjällä, yhtenä huomattavimpana jäsenenään Vladimir Putinin taustajoukoiussa vaikuttava Aleksandr Dugin.

Dee oli oman aikansa muovaama siinä mielessä, että hänelle okkultismi, magia ja henkivallat olivat luonnollinen osa luonnontieteellistä tutkimusta, eikä eroa luonnollisen ja yliluonnollisen välillä ollut olemassa siinä määrin kuin nykyään. Mutta hän oli kuitenkin enemmän kuin vain aikansa rituaalimaagikko, sillä hänet voidaan nähdä osana apokalyptistä, profeetallista ketjua alkaen Eenokista ja raamatullisen vedenpaisumuksen tapahtumista, Ilmestyskirjasta ja etiopialaisesta Eenokin kirjasta, jatkuen hänen kauttaan 1900-luvulle Crowleyn Lain Kirjaan, maailmansotiin ja oman aikamme traditionaaliseen satanismiin. Yhdistävänä tekijänä näissä on näkemys ihmissivilisaation aikakausista, niiden vaihtumiseen liittyvistä mullistavista tapahtumista sekä näiden muutosten taustalla vaikuttavista voimista. Nähdään nämä voimat sitten henkiolentoina, ulkoavaruuden voimina tai ihmisen alitajunnan psyykkisinä arkkityyppeinä, ovat ne olleet hyvin todellisia niitä kohdanneille henkilöille. Deen "eenokinkirja" Liber Logaet odottaa edelleen tulkitsijaansa, joka oikeat nimet oikealla tavalla lausumalla aukaisisi universumin vartiotornien portit tuhoten siten nykyisen, rappeutuneen sivilisaation ja mahdollistaen uuden alun.

TEURASTAMINEN OSANA POLKUA

Muinaisessa Spartassa kaikki lapset, sekä tytöt että pojat, aloittivat taistelutaitojen harjoittelun seitsenvuotiaina. Osana poikien sotilaskoulutukseen kuului Krypteia -niminen siirtymäriitti, jossa jokaisen tuli selvitä yksin vuorilla pelkkä tikari aseenaan. Lisäksi poikien tuli miehuuskokeen aikana surmata vähintään yksi helootti eli alempaan yhteiskuntaluokkaan kuulunut henkilö. Näin pojat saivat elintärkeää kokemusta tappamisesta, ja samalla heloottikannan suuruutta pystyttiin hallitsemaan. Tämä on yksi parhaista ihmisuhrauksen esimerkeistä historiassa, sillä se yhdistää itse uhraukseen monia kasvatuksellisia hyötyjä. Uskonnollisena riittinä ihmisuhraus on yksi koko ihmiskuntaa yhdistävistä käytännöistä, sillä siitä on löytynyt merkkejä joka puolelta maailmaa. Esimerkiksi Skandinaviassa viikingit kokoontuivat joka yhdeksäs vuosi Upsalaan uhraamaan eläinten lisäksi tietolähteestä riippuen joko yhdeksän tai 99 ihmisuhria. Odinille uhrattavalle vihollissotilaalle tehtiin ns. “verikotka”, mikä tarkoitti kylkiluiden murtamista selästä ja keuhkojen vetämistä ulos “siiviksi” selkään tehdystä aukosta. Atsteekkien uhriseremoniat perustuivat myyttiin siitä, kuinka jumalat olivat aikoinaan uhranneet itsensä, ja maksaakseen tämän velan tuli ihmisten vuodattaa vertaan. Yleisin tapa oli leikata uhrin rinta auki, irrottaa sydän ja laittaa irti leikattu pää pääkallohyllylle.

Uhrien lihaa myös syötiin. Pappiskastiin kuuluneet uhrasivat omaa vertaan joka ilta yksityisissä rituaaleissaan. Myös muiden intiaanikulttuurien kuten inkojen, mayojen ja tolteekkien korkeakulttuuri perustui ihmisuhraukseen. Kiinan, kuten muinaisen Egyptin ja kaksoisvirranmaankin hierarkkiset dynastiat edellyttivät ihmisuhreja varsinkin hallitsijoiden hautaamisten yhteydessä. Japanissa harjoitettiin 1600-luvulle asti hitobashira-uhrausta, mikä tarkoitti ihmisen hautaamista elävänä jonkin suuren rakennuksen kuten linnan tai sillan alle. Intiassa ja Tiibetissä ihmisuhraus on säilynyt salaisena perinteenä nykypäivään asti. Myöhempinä aikoina Euroopassa monet sotapäälliköt, kuten Vlad Seivästäjä, ovat uhranneet massoittain vihollisiaan Pimeyden Voimille.



Uhraaminen onkin ollut osa Pimeyden Voimien kanssa toimimista koko ihmiskunnan historian ajan. Juuri ihmisuhraus on kaiken uhraamisen alkuperäinen muoto ja vasta myöhemmin, sivilisaatioiden rappeutuessa, on ihmiset korvattu eläin- ja ravintouhreilla. Raamatusta löytyy kertomus Kainista ja Abelista, joka on periytynyt juutalaisuuteen paljon vanhemmista myyteistä. Korruptoituneessa muodossaankin tarina pystyy tuomaan esille tärkeän hengellisen motiivin: ensimmäisen ihmisen murhaamisen. Aivan kuten aikoinaan on ollut ensimmäinen murhaaja, myös jokaisella meistä on ensimmäinen ihmisuhrinsa. Useat myyttiä tulkitsevat henkilöt joutuvat esittämään kysymyksen: miksi Kainin tarjoamat maan hedelmät eivät kelvanneet uhriksi heprealaisten jumalalle, mutta Abelin eläinuhrit kelpasivat? Todellisuudessa kumpikaan näistä tavoista ei ollut oikea, vaan vasta Kainin tekemä veljensurma oli riittävä uhri Pimeyden Voimille, joiden hyväksi uhraus todellisuudessa suoritettiin. Tässä kohtaa on syytä ymmärtää, että mitään "jumalaa" sen paremmin kuin raamatullista "paholaistakaan" ei ole, eikä ole koskaan ollut olemassa. Ainoa todellinen voima ihmiskunnan uskontojen taustalla ovat Varjojumalat, jotka ovat historian aikana mielellään eksyttäneet ihmisiä vaikuttamalla erilaisten uskomusten syntyyn, joita on voitu sitten käyttää vihan, väkivallan ja sotien välineenä. Tämä kaikki on ollut hyvin tyydyttävää Pimeyden Voimille.

Teurastamiseksi kutsuttava ihmisuhraus on oleellinen osa Synkän Polun initatorista prosessia. Todellinen Adepti on aina metsästäjä ja tappaja. Hän saattaa olla sarjamurhaaja tai joukkomurhaaja, tai – mikä parempaa – kansanmurhaaja. On kuitenkin ehdottoman tärkeää muistaa, että kohteiden tulee aina olla hyvin koeteltuja. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että henkilö on osoittanut arvottomuutensa eikä siten ansaitse elämän lahjaa. Adeptimme ovat siten kuin saaliseläinten kantaa jalostavia petoja, karsien huonon aineksen pois laumasta. Eläinten kohdalla jokainen ymmärtää tämän periaatteen tärkeyden, mutta ihmisarvon kuvitelman takia se nähdään ihmisiin sovellettaessa äärimmäisenä pahuutena.

Nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa sopivia kohteita poliittisille salamurhille riittää, ja erityisesti luonnon evolutiivisia voimia vastaan toimivat henkilöt tulisi valita kohteiksi. Tällaiset henkilöt esiintyvät demokratian, ihmisarvon ja tasa-arvon puolestapuhujina ja edesauttavat siten tilannetta, jossa heikot ja kyvyttömät kuormittavat muuta yhteiskuntaa. Suvaitsevaisuuden ja monikulttuurisuuden sairaiden ihanteiden nimissä esiintyvät ovat erityisen hyviä kohteita, kuten myös ruohonjuuritason antifasistit. Muita kohteita voivat olla seksuaalirikolliset, ulkomaalaiset huumekauppiaat tai muut eurooppalaisiin maihin tunkeutuneet ja muuta väestöä hyväksikäyttävät elintasopakolaiset. Aina on kuitenkin parempi hyökätä ongelman juureen kuin sen seuraukseen. On tärkeää muistaa, että ihmisten uhkailemisessa ei meidän kannaltamme ole mitään mitään hyötyä. Päinvastoin, kohdehenkilöt osaavat uhkailut kautta varautua hyökkäyksiin ja uhkaukset saattavat johdattaa poliisin tekijän jäljille. Me emme pyri hiljentämään kyseisiä henkilöitä pelottelemalla heitä, me pyrimme yksinkertaisesti tappamaan heidät.

Käytännön tasolla ihmisuhraus voidaan tehdä monella tavalla. Puukottaminen, ampuminen, kuristaminen, murhapoltto, kirjepommi, autopommi ja myrkyttäminen ovat hyviä vaihtoehtoja. Salamurhaa miettivän tulee käyttää aikaa kohteen seuraamiseen ja päivärutiinien selvittämiseen. Usein paras ja vähiten valvottu paikka on henkilön kotiovi ja yksinkertaisin keino on henkilön puukottaminen. Puukkoa tulee kääntää ympäri sisäisen verenvuoden aiheuttamiseksi tai vastaavasti leikata uhrin kaulavaltimot auki. Pommien käyttäminen vaatii perehtyneisyyttä mutta niiden avulla voidaan parhaimmillaan surmata useita kohteita. Merkittävässä poliittisessa asemassa olevat henkilöt ovat hyvin vartioituja, joten heidän surmaamisensa saattaa edellyttää esimerkiksi tarkkuuskiväärin käyttämistä. Pakoreitit ja surmavälineen ja vaatteiden hävittäminen tulee miettiä etukäteen. Sormenjälkien tai dna-jälkien jättämisen estämiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota. Toinen vaihtoehto on lavastaa onnettomuus, jossa ajetaan vahingossa

kohdehenkilön päälle autolla. Tällöin tulee varmistaa, että poliisilla ei ole mitään syytä epäillä teon olleen tahallinen, toisin sanoen tekijän ja uhrin välillä ei saa olla mitään aiempaa asiayhteyttä.

Joissain yhteyksissä on esitetty kysymys siitä, että miksi meidän ihmisuhrauksemme kohdistuu arvottomiin henkilöihin, kun uhraamisen motiivina on yleensä jonkin arvokkaana pidetyn antaminen. Tällaisen kysymyksen esittäjä ei osaa huomioida, että ensinnäkin kaikki elolliset olennot ja erityisesti ihmiset pitävät sisässään tietynlaista energiaa, joka henkilön kuollessa vapautuu kausaaliselta akausaaliselle tasolle, ja jota joko uhrauksen tekijä tai Pimeyden voimat voivat käyttää hyväkseen. Toisaalta pitää muistaa, että ihmisuhraus on terminä puutteellinen, ja sen vuoksi puhummekin mieluummin teurastamisesta ja tarkemmin ottaen kannanjalostuksesta. Se on asia, joka jokaisen Polullamme kulkevan tulee ennemmin tai myöhemmin suorittaa. Aivan toisenlainen uhraus on perinteeseemme kuuluva Mieleenpalauttamisen Seremonia ("Ceremony of Recalling"). Tässä 17 vuoden välein toteutettavassa rituaalissa 21 vuotias mies tarjoutuu vapaaehtoisesti toimimaan uhrattavana pappina. Kesäpäivänseisauksena tapahtuvassa rituaalissa hänen kaulansa viilletään sukupuoliyhdynnän jälkeen auki ja veri kerätään maljaan. Verestä valmistetaan myöhemmin rituaalisesti käytettäviä pikkuleipiä. Tällainen vapaaehtoinen uhrautuminen, kuten itsemurhakin joissakin tilanteissa, sisältää valtavan energialatauksen ja sitä voidaan käyttää Pimeyden Voimien manifestoitumiseen maan päälle mm. sotien ja suurten luonnonmullistusten kautta. Nämä kaikki ovat tapahtumia joita on tehty ja tehdään edelleen todellisessa elämässä. Mikäli jokin tässä käsitelty asia tuntuu lukijasta vaikealta hyväksyä, hän ei ole sopiva henkilö kulkemaan Synkkää Polkua. Tässä maailmassa on olemassa pohjimmiltaan vain kahdenlaisia ihmisiä: orjia ja Kuninkaita. Viimeksi mainittuja on lukumääräisesti niin vähän, että todennäköisyys lukijan kuulumisesta heihin on lähes olematon.

PIMEYDEN TYÖT

Itsetransformaation tekniikat Synkällä Polulla ovat hyvin käytännönläheisiä ja perustuvat pääasiassa todellisen elämän haasteisiin, mutta myös esoteerisia harjoituksia on käytössä. Harjoittajien pääasiallinen meditointitapa on ns. Synkkien hymnien (“Sinister Chant”) laulaminen, joka joissakin tapauksissa tehdään Mustan peilin edessä. Nämä hymnit ovat traditiomme vanhin osa ja periytyvät tuhansien vuosien takaa: jo 300-luvulta löytyy Epifaniuksen kuvaus “satanians”-nimisestä lahkosta, joka harjoitti uskontoaan hymnejä laulaen ja meditoiden. Eräs vähemmän tunnettu harjoitus on ns. Pimeyden moditaatio, jossa tavoitteena on muutosten aiheuttaminen ympäröivässä todellisuudessa. Yksinkertaisimmillaan harjoitus tarkoittaa istumista omassa temppelissä ja tietynlaisten tapahtumien kuvittelemista intensiivisesti mielessään. Tällaisia tapahtumia ovat laajaa tuhoa ja kuolonuhreja aiheuttavat hirmumyrskyt, maanjäristykset, tulivuorenpurkaukset ja terrori-iskut. Oman alueeni perinteessä tämä meditaatio tapahtuu aina suuren mustan satiinikankaan lalla ja yhden mustan kynttilän valossa. Meditaation tarkoituksena on synnyttää kyseisiä tapahtumia siirtämällä niihin liittyviä akausaalisia impulsseja harjoittajasta maapalloa ympäröivään “astraalikehään” josta ne heijastuvat jälleen takaisin maan päälle todellisina tapahtumina. Tapahtumien seurauksena syntyvät kuolonuhrit vapauttavat

jälleen oman energiansa kehään, josta Musta Adepti voi hyödyntää sitä omaan käyttöönsä, mikäli osaa siihen vaadittavan menetelmän. Energia voidaan jättää myös kiertämään maapalloa vapaasti, jolloin se purkautuu hallitsemattomasti yhä uudelleen edellä mainitun kaltaisina tapahtumina. Tämä on yksi niistä okkulttisista tekniikoista, joiden tarkoituksena on edesauttaa aikakauden viemistä päätökseen.

Tästä meditaatiosta on olemassa myös ryhmässä tehtävä versio, joka on monin kerroin tehokkaampi. Ryhmä voi kokoontua samaan tilaan tai toimia omilla tahoillaan yhteisesti sovittuna kellonaikana. Tällaisia kootusti tehtyjä työstentelyjä on syytä tehdä erityisesti silloin, kun halutaan vaikuttaa johonkin tiettyyn poliittiseen päätökseen tai äänestystulokseen kuten puheenjohtajaäänestyksiin tai parlamenttivaaleihin. Työskentelyn tulisi jatkua koko äänestysajan, joten sitä voidaan tehdä myös vuoroissa. Tällaisen työskentelyn vaikutukset kyseisiin tapahtumiin joko ovat tai eivät ole todellisia. Niihin uskominen ei ole edellytys niiden tekemisille – eikä niiden mahdollisille seurauksille.

Eräs toinen tekniikka on naispuolisen “johtimen” hyödyntäminen tässä ryhmämeditaatiossa. Hänen tulee maata alastomana muiden keskellä siten, että miespuoliset osallistujat ovat hänen toisella ja naispuoliset toisella puolella. Kaikkien 21 Pimeyden Voiman symbolit tulee maalata hänen kehoonsa miesten laulaessa Diaboluksen ensimmäistä säkeistöä, naisten toista. Tämän jälkeen sekä miehet että naiset laulavat yhdessä Agios O Baphomet -laulua visualisoiden mielessään haluttua tapahtumaa ja keskittäen negatiivisen energian keskushenkilönä toimivaan naiseen. Nainen voi olla huumattuna ja hän voi kertoa tilaisuuden jälkeen mahdollisesti näkemistään näyistä. Laulun loputtua halutun ajan kuluttua jokainen osallistuja suutelee naisen kehoa. Energia haluttujen tapahtumien aikaansaamiseksi vapautetaan tämän jälkeen saattamalla nainen orgasmiin ennalta sovitulla tavalla.

Tämän Pimeyden meditaation lisäksi traditiomme harjoittajat ovat kehittäneet itse lukuisia meditaatiotekniikoita mielen salaisten kykyjen

saavuttamiseksi. Yksi tällainen tekniikka on Pimeyteen vajoaminen, jota voidaan käyttää ennen nukahtamista. Harjoitus tulee aloittaa kehon rentouttamisella jaloista alkaen, kohta kohdalta edeten kehossa ylöspäin. Kehon osien voi kuvitella vaiheittain muuttuvan niin painavaksi, että niitä ei pysty liikuttamaan. Kun tästä on edetty päähän asti, tulee aloittaa laskeminen yhdestä eteenpäin, kuvitellen samaan aikaan laskeutuvansa kivisiä kierreportaita alaspäin kohti pimeyttä. Laskeminen ja portaita laskeutuminen jatkuu nukahtamiseen asti, mikä yleensä tapahtuu 15 askeleen kuluessa. Tämä mielikuva esittää laskeutumista oman tiedostamattoman mielen pimeimpiin kerroksiin, jotka on pakko tutki jotta eteneminen polulla olisi mahdollista. Portaita laskeutumisen vaihtoehtona on kuvitella makaavansa pitkää heinää kasvavalla öisellä niityllä. Tällöin tulee keskittyä tunteeseen, että jossain niityllä, tähtitaivaan alla, liikkuu valtava musta kuristajakäärme. Lopulta tämä käärme löytää sinut, ja alkaa niellä sinua hitaasti sisäänsä jaloista päätä kohti.

Eräs tekniikka istuen toteutettavassa meditaatiossa on kuvitella kuinka oma veri alkaa vuotaa vartalon alaosasta alapuolella olevaan suureen maljaan. Tällöin edetään hitaasti päälaesta alaspäin, tarkkaillen kehon tyhjenemistä verestä, samalla rentoutuen ja muuttuen mustaksi pimeydeksi. Kun keho on tyhjentynyt verestä, visualisoidaan silmien eteen kultaista eetteriä täynnä oleva pallo, Musta Aurinko. Hengitettäessä sisään, kultainen energia virtaa pallosta sierainten kautta kehon sisään. Hengittäessä ulso tämä energia leviää keuhkojen alueelta koko kehoon, alkaen kasaantua jalkoihin. Harjoituksen jatkuessa energia alkaa täyttää kehoa alhaalta ylöspäin. Totuttuaan tähän tekniikkaan harjoittaja voi lopulta kokeilla ylös ja liikkua huoneessa tämän "energiakehon" kautta siten, että fyysinen keho jää istumaan aloilleen.

Lopuksi voimme vielä paljastaa erittäin salaisen ja psykologisesti vaativan harjoituksen. Se perustuu kiinalaisen lingchi-teloitukseen samaistumiseen. Tässä "tuhannella viillolla" tehtävässä teloituksessa uhrilta leikattiin paljoa kehosta pieni osa kerrallaan, johtaen lopulta



eri kehon osien amputointiin, uhrin ollessa huumattuna ja tajuissaan jopa kolme päivää kestäneen prosessin ajan. Mm. Georges Bataille on kiinnittänyt huomiota uhrin ekstaattiseen ilmeeseen tapahtumaan liittyvässä kuvamateriaalissa. Meditaatio perustuu tämän tapahtuman yksityiskohtaiseen kuvitteluun harjoittajan itsensä ollessa siis tämä uhri. Harjoituksen tarkoituksena on voittaa kaikki omaan kehoon kohdistuvaan kipuun liittyvät mielikuvat ja tunteet.

INITIAATIORITUAALI & HEBDOMATRINEN JÄRJESTELMÄ

Neofyytin ja Initiaatin asteiden välinen vihkimysrituaali on Synkän Polun astevihkimyksistä ainoa, jota voidaan kutsua tavanomaiseksi rituaaliksi. Rituaalilla tarkoitetaan tässä tietyn kaavan mukaisesti toimimista kuten tiettyjen sanojen sanomista ja tiettyjen symbolien käyttämistä. Rituaali on lyhyt ja yksinkertainen mutta sitäkin voimakkaampi. Tässä kohtaa onkin varoitettava niitä, jotka sattuvat lukemaan tätä uteliaisuuttaan ja ilman syvempää omistautumista aiheelle. Tämän rituaalin jälkeen ei ole paluuta entiseen. Rituaalin suorittaminen merkitsee vapaaehtoista halukkuutta seitsemänosaisen tien kulkemiseen, ja se tulee jakamaan harjoittajan elämän rituaalin jälkeiseen ja sitä edeltäneeseen aikaan. Rituaali on portti, jonka läpi kuljetaan. Kerran sen tehtyään sitä ei saa tekemättömäksi, ei katumalla, luopumalla satanismista tai kääntymällä uskoon. Sen suorittaminen merkitsee hänen itsensä sisällä olevien voimien olemassaolon hyväksymistä. Traditionaalisessa satanismissa näitä voimia kutsutaan Mustiksi Jumaliksi, ja niiden voidaan ymmärtää tarkoittavan sekä psyyken tiedostamattomia puoli, että akausaalisen olemassaolon tason todellisia voimia. Rituaalin aikana tradition harjoittaja sinetöi liittonsa näiden voimien kanssa omalla verellään ja vastaanottaa erään tietyn voiman sisälleen pienen hetken ajaksi. Vaikka tämä hetki kestää vain muutaman minuutin, tulee tämän

Voiman läsnäolo jättämään pysyvän jälkensä henkilöön ja käynnistämään hänen psyykessään peruuttamattoman muutosprosessin. Varoituksista huolimatta en halua kannustaa lukijaa olemaan tekemättä rituaalia. Päinvastoin, Synkän Polun kulkeminen pidemmälle ilman tämän rituaalin tekemistä tulisi olemaan ajanhukkaa. Polun kulkeminen ja Mustien Jumalten kutsuminen rituaalin jälkeen aloitettavan hebdomatrisen järjestelmän työskentelyn kautta edellyttää tämän rituaalin suorittamista.

Kulkijan edessä on siis valinnan hetki. Mutta kuten usein lähestyessämme elämän tienristeyksiä ja harkitessamme valintoja, joudumme huomaamaan, että risteys on jo mennyt ja valinta on jo tehty. Voidaankin hyvin sanoa, että ihminen ei voi valita Pimeyden Voimia: Ne valitsevat hänet. Mikä harjoittaja huomaa asian olevan näin, tarvitsee hän rituaalin suorittamista varten muutaman tarvikkeen: mustan kynttilän, suitsuketta, sivettiöljyä, neulan ihon lävistämistä varten, neliskulmaisen palan paperia sekä pienen teräväkärkisen luun tai muun esineen, jota hän tulee käyttämään verellä kirjoittamiseen. Suitsukkeeksi suositellaan petrichorin tuoksua. Öljyn osalta on tärkeää, että siinä on mukana sivettiä. Metsästyksessä hyödynnettävän houkutinöljyn käyttäminen on mahdollista, mutta sivettiä sisältäviä okkulttisia, iholle tarkoitettavia öljyjä on saatavissa helposti verkkokaupoista. Ihon lävistämiseen voi käyttää terävää veistä tai neulaa mutta molemmissa on omat haittapuolensa. Mikäli niitä ei ole käyttänyt aikaisemmin, voi ihoa olla vaikea lävistää, ja liikaa voimaa käyttäessä haavasta tulee helposti liian syvä. Hyvä ja jatkossakin hyödyllinen väline on diabeetikoiden käyttämä, verinäytteenottamiseen tarkoitettu neulakynä. Sitä käyttäen pistosyvyys on aina optimaalinen ja verta saa käyttöön juuri sopivan määrän. Tälläisiä kyniä voi ostaa apteekkien verkkokaupoista ja ne maksavat noin kaksikymmentä euroa. Verellä kirjoittamisessa käytettävä luu voi olla minkä tahansa eläimen luu, kunhan siinä on terävä kärkiosa tarkan piirtojäljen aikaansaamiseksi. Toinen perinteessä tunnettu piirtoväline on hopeinen neula.

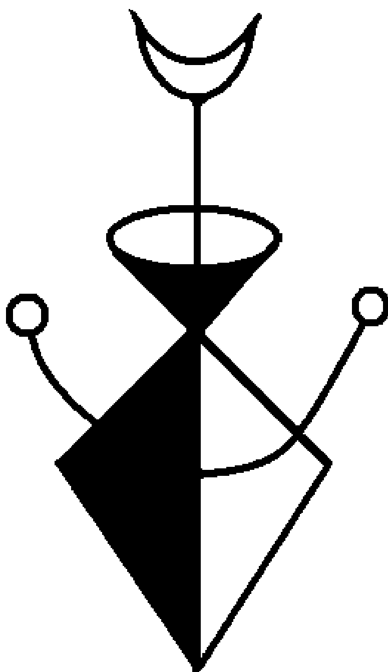
Rituaali suoritetaan täydenkuun yönä järven tai muun veren äärellä.

Pohjoisissa maissa käytännössä ainoastaan kesäkuukausina veden lämpö on riittävä rituaalin miellyttävään suorittamiseen. Kylmäkin vesi kelpaa, mutta rituaalin ei ole tarkoitus olla kestävyyshaaste: niitä on tulossa myöhemmin. Täysikuuta voidaan pitää olennaisena kahdesta syystä: ensinnäkin kuusta kanavoitava, akausaalinen energia on silloin vahvimmillaan. Toinen käytännöllinen syy on se, että kuun valossa näkee toimia paremmin, kun taas eräässä myöhemmässä astevihkimyksessä uudenkuun yö on oleellinen jotta tähtitaivas näkyisi mahdollisimman hyvin. Rituaali voidaan suorittaa joko heti auringonlaskun jälkeen tai keskellä yötä, mikä tarkoittaa ajankohtaa auringonlaskun ja auringonnousun puolivälissä. Tradition kirjallisuudessa annetaan toiseksi vaihtoehdoksi suorittaa rituaali sisätiloissa, mikä valitettavasti tarkoittaa tiettyjen ulottuvuuksien jäämistä väistämättä pois, eikä sitä siksi voida suositella.

Kun harjoittaja on saapunut valitsemaansa paikkaan valittuna yönä, hän voi sytyttää mustan kynttilän tai kynttilät, sekä suitsukkeen. Traditioon oleellisesti kuuluva kvartsinen tetraedri voi olla mukana, mutta se ei ole oleellinen tässä rituaalissa. Aluksi on hyvä hiljentyä kuuta katsellen, mikäli se on näkyvissä. Sen jälkeen tulee riisuuntua ja kastaa itsensä veteen kokonaan, tuntien pesevänsä pois kaiken aiemman elämän sitoumukset ja henkisen painolastin. Tästä eteenpäin harjoittaja on tyhjä taulu ja hän voi kirjoittaa elämänsä sellaiseksi kuin itse haluaa. Samalla hän pesee pois myös mahdolliset aiemmat uskonnolliset näkemykset, sillä jatkossa Polun kulkemisen kautta heräävä intuitio tulee opettamaan hänelle uuden totuuden. Tämän intuition herättäjinä toimivat yksilön psyyken tiedostamattoman tason varjojumalat, joita voidaan kutsua Pimeyden Voimiksi. Mutta nämä voimat voivat astua vain puhtaaseen temppeliin. Puhtaudella ei tässä kohtaa viitata moraaliseen “puhtauteen” vaan eräänlaiseen henkiseen tyhjäksi tulemiseen, aiempien näkemysten pois pesemiseen. Mikä hänen aiempi uskontonsa onkaan ollut tai mitä valoja hän onkaan tehnyt, ne kaikki menettävät tällä hetkellä merkityksensä.

Upottautuminen veteen ja nouseminen sieltä ylös kuvastaa syntymää ja kohdusta ulos tulemista. Vanhoissa alkemistisissa kuvissa tämä esitettiin kaivosta ylös nousemisena. Rituaalissa veteen menee vanha ja sieltä nousee ylös uusi ihminen.

Noustuaan vedestä rituaalin suorittaja voi kuivata itseään pyyhkeellä. Sen jälkeen hän voitelee koko kehonsa kevyesti öljyllä. Kehon voiteleminen erityisillä hallusinogeenisillä öljyillä on hyvin vanha noitaperinteeseen kuuluva tapa. Samalla se pyhittää harjoittajan Pimeyden Voimien edessä. Tämä sama puhdistamisen ja pyhittämisen prosessi tapahtuu myös monissa muissa maagisissa rituaaleissa, joissa sen kohteena ovat erilaiset rituaalivälineet. Seuraavaksi harjoittaja katsoo hetken aikaa alla olevaa symbolia ja painaa sen mieleensä.

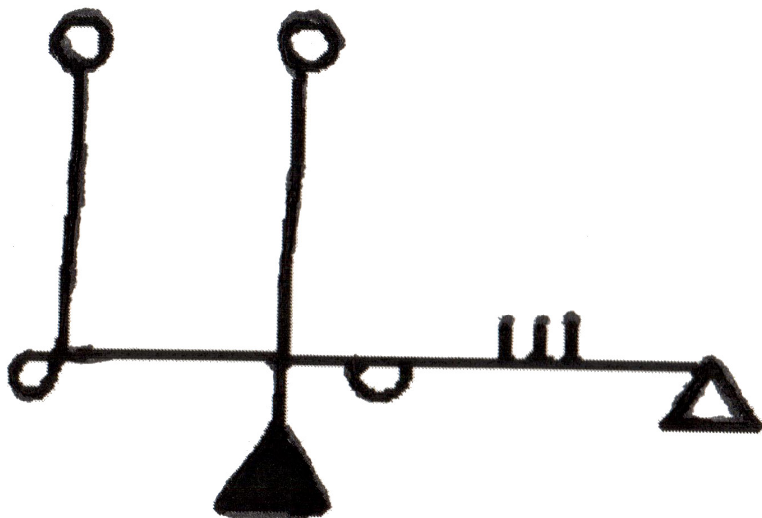


Hänen tulee sulkea silmänsä ja kuvitella kuva eteensä. Hän voi välillä katsoa kuvaa ja jatkaa sen jälkeen visualisointia kunnes pystyy näkemään sen yksityiskohtaisesti mielessään. Tämän jälkeen hän lausuu värisyttäen kolme kertaa sanan "Noctulius" sekä seuraavan lauseen:

"Suscipe, Atazoth, munus quod tibi offerimus,

memoriam recolentes Noctulius."

Sen jälkeen hän lävistää vasemman kätensä peukalon neulalla ja piirtää verellään paperille alla olevan symbolin.



Näyttäen tämän paperin kaikille ilmansuunnille länteen, etelään, itään ja pohjoiseen, hän sanoo: "Tässä merkissä sinetöin etsintäni."

Tämän jälkeen tulee puolet paperista polttaa mustan kynttilän liekissä. On tärkeeä, että puolet jää polttamatta. Sen jälkeen seuraa rituaalin hiljainen huipennus. Harjoittaja polvistuu maahan ja kohottaa kätensä ilmaan kämmenet ylöspäin. Katsoen kuuta hän visualisoi mielessään kuinka sen energia virtaa hänen sisäänsä. Mikäli kuu on pilvessä tai puiden takana näkymättömissä, sen voi kuvitella mielessään. Jatkettuaan tätä muutaman minuutin ajan, hän laskee kätensä maata vasten. Tuntien maan kosteuden ja pehmeyden käsiään vasten hän antaa kuusta tulleen energian virrata käsiensä ja jalkojensa kautta maan sisään. Tämän seurauksena syntyvä kokemus itsestä kuun ja maan välisten pimeiden energioiden kanavana on sanoin kuvaamaton. Mitään sanoja tai mielikuvia ei tarvita, kaikki tarvittava sisältyy itse kokemukseen. Tästä hetkestä voi nauttia, siellä sen tulee muistamaan lopun elämäänsä. Rituaali on tällä erää valmis, joten kynttilän ja suitsukkeen voi sammuttaa ja poistua paikalta. Mikäli harjoittaja ei halua pukea vaatteita öljyisen vartalon päälle, hän voi käydä vielä uudestaan vedessä pesemässä öljyn pois. Sivettiöljy on erittäin voimakastuoksuista ja tuoksu tarttuu myös pyyhkeeseen ja vaatteisiin.

Rituaalin jälkeisellä viikolla tulee hakeutua virtaavan veden äärelle ja tarkastella puoliksi palanutta, veristä paperia. Tällä hetkellä harjoittajassa heräävät tunteet ovat ainutlaatuisia ja täysin henkilökohtaisia, joten niiden kuvaileminen olisi tarpeetonta. Hänen tulee pudottaa tämä säästämänsä puolikas paperista virtaan sanomatta mitään. Rituaali on nyt sinetöity ja tradition harjoittaja on omistanut elämänsä Todellisen Itsensä ja Kohtalonsa etsimiselle Pimeyden Voimien ohjauksessa. Heti tämän jälkeen harjoittaja voi aloittaa työskentelyn kahdenkymmenenyhden polun tiellä. Tämän työskentelyn yksityiskohdista on olemassa erilaisia versioita, jotka ovat syntyneet eri harjoittajien kokemusten myötä viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana, sen jälkeen, kun O9A-tradition keskeiset tekstit julkaistiin internetissä ja Polun harjoittaminen tuli mahdolliseksi suuremmalle joukolle ihmisiä. Haluan painottaa, että tässä esitetty o ollut oma tapani suorittaa työskentelyä. Se perustuu

osittain tradition alkuperäisteksteihin ja osittain siihen suullisesti välitettyyn perinteeseen, josta pääsin itse osalliseksi nuoruudessani. Esimerkiksi jokaisen Pimeyden Voiman sinetin piirtäminen verellä ei ole alkuperäiseen, brittiläiseen tradition kuuluva, vaan on syntynyt 90-luvun alkupuolella Suomessa perinnettä harjoittaneen ryhmän keskuudessa.

Työskentely hebdomatrisen järjestelmän 21 Polun kanssa tapahtuu työskentelemällä aina yksi viikko yhtä polkua kohden. Viikko alkaa aina sunnuntaina, jolloin edellisen viikon työskentely päättyy ja uusi alkaa. Näihin molempiin liittyy oma rituaalinsa. Työskentely on intensiivistä ja tulee vaatimaan päivittäistä omistautumista sen toteuttamiselle. Sen tekemiseen vaaditaan aikaa alle tunti päivittäin, joten työskentelyn suorittaminen on mahdollista päivätyön ja muun arkielämän ohella. Mikäli harjoittaja kokee, että ei pysty käyttämään yhtä tuntia päivässä tähän työhön, ei hänen kannata haaveilla Vasemman Käden Polulla kulkemisesta. Useat ihmiset ovat luonnostaan laiskoja, ja istuminen tyhjänpäiväisen mediaviihteen parissa tai ajan tuhlaaminen erilaisiin viihdykkeisiin on suuri kiusaus. Harjoittaja muistakoon, että pelkästä kirjan lukemisesta ei ole mitään hyötyä: satanismi pitää elää todeksi.

Ennen kuin viikoittainen työskentely akausaalisten voimien kanssa alkaa, tulee harjoittajan tutusta polkujen kätkettyä viisautta heijastavaan “Sinister Tarot” -pakkaan. Paras vaihtoehto olisi piirtää oma pakka tradition teksteissä olevien ohjeiden mukaisesti, mutta Christos Beest -nimellä tunnetun taiteilijan tekemä pakka on myös hyvä vaihtoehto. Itse pakan hankkiminen ei ole tarpeellista, tulostetut kuvat korteista riittävät. Tutustuminen kortteihin tapahtuu meditoimalla yhtä korttia aina yhtenä iltana, 21 peräkkäisen illan ajan. Jälleen oman kotiseutuni harjoittajien perinteeseen tuoma lisäys on ns. mustan peilin käyttäminen tässä meditoinnissa. Mustan peilin voi valmistaa soikeasta valokuvakehyksestä maalaamalla lasi taustapuolelta mustalla spraymaalilla. Meditoidessa tulee yrittää päästä kortin kuvaan “sisään”. Harjoittaja voi tutkia ympäristöään, puhutella tapaamiaan hahmoja jne. Mitä heillä on sanottavaa? Miltä

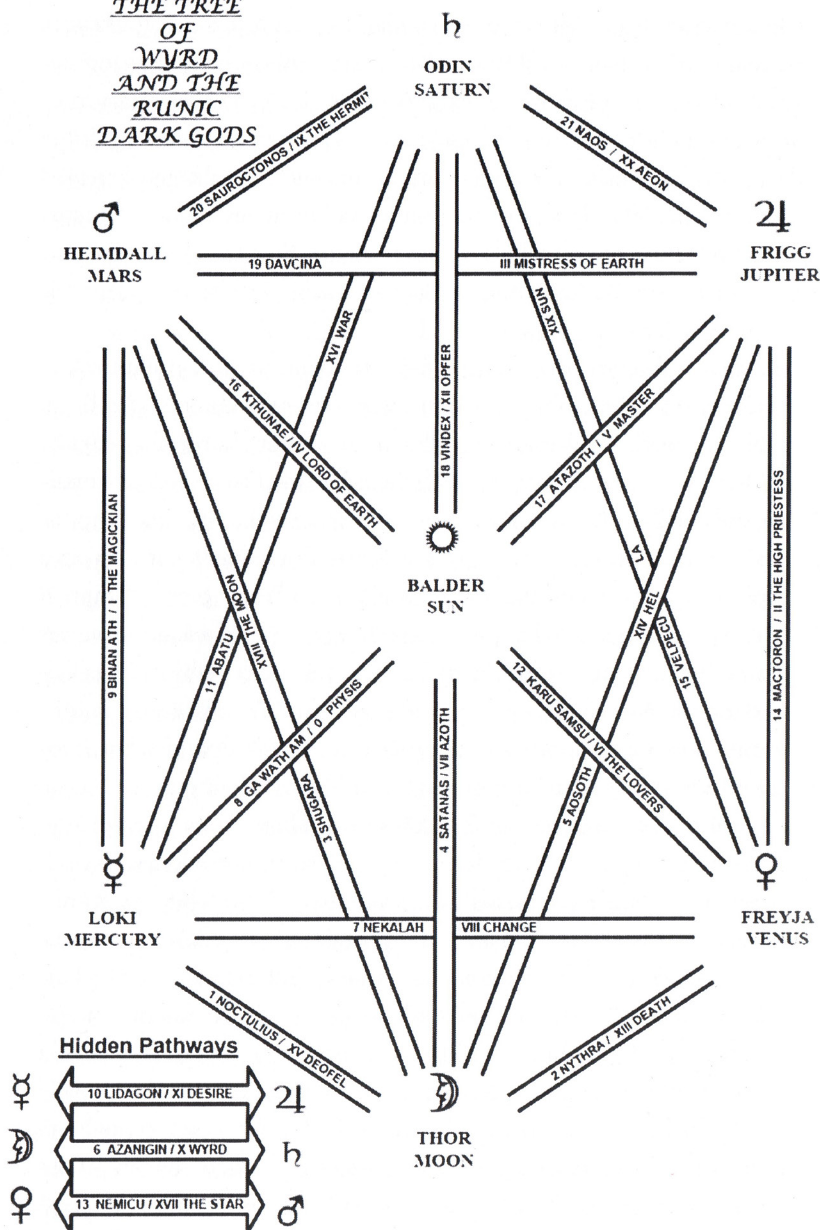
ympäristö näyttää, onko lämmintä vai kylmää, tuulista vai tyyntä? Näitä seikkoja ei pidä yrittää keksiä mielessään vaan antaa intuition johdattaa. Samoin kannattaa perehtyä korttien yhteydessä oleviin teksteihin ja pohtia niiden merkitystä. Vasta tämän jälkeen voi aloittaa työskentelyn varsinaisten Voimien kanssa.

Ensimmäinen työskentelyn kohteena oleva Voima on Noctulius. Rituaalia varten tarvitaan verinäytekynä tai muu väline veren ottamiseen, luutikku tai muu esine verellä piirtämiseen, kvartsinen tetraedri sekä pala paperia. Rituaali on hyvä suorittaa viimeiseksi illalla ennen nukkumaan menoa. Paperista leikataan tetraedrin pohjan muotoinen ja kokoinen kolmio. Sen jälkeen otetaan pisara verta verta vasemman käden etu- tai keskisormesta ja piirretään Noctuliuksen sinetti paperille verellä. Paperi asetetaan alttarilla olevan tetraedrin alle. Mikäli tetraedri on tarpeeksi kirkas, näkyy symboli heijastuvan sen kaikkien sivujen lävitse. Tämä sama tullaan toistamaan jokaisena sunnuntaina jokaiseen Voimaan liittyen. Alttariksi kelpaa mikä tahansa sopivan kokoinen huonekalu, ja se voidaan työskentelyn ajaksi peittää esimerkiksi mustalla sametilla. Itse olen käyttänyt alttarin päällä mustaksi maalattua pyöreää puulevyä, johon on kaiverrettu Wyrd-puun kuvio, tetraedrin ollessa kuvion keskellä, Mustan Auringon kohdalla. Lisäksi olen käyttänyt pientä kvartsikiveä osoittamaan puusta aina sen polun, jota olen työskentelemässä.

Harjoittajan tulee seuraavasta päivästä alkaen istuutua jokaisena iltana temppeliinsä kutsumaan kyseessä olevaa Voimaa. Mikähän osaa ja uskaltaa, hän voi laulaa ensiksi kolme kertaa Diaboluksen ja aloittaa sitten työskentelyn kohteena olevan Voiman kutsumisen. Tämä tapahtuu sulkemalla silmät ja kuvittelemalla asianmukainen symboli mahdollisimman intensiivisesti silmien eteen. Samaan aikaan voi laulaa kyseisen Voiman ylistystä perinteen opettamalla tavalla. Mikäli harjoittaja ei ole asunnossa yksin, voi laulun antaa soida hiljaisesti mielessä. Huolehtia tulee kuitenkin siitä, että kukaan ei häiritse häntä kesken harjoituksen. Minkään muun ajatuksen ei tule antaa tunkeutua mieleen – mikäli näin

tapahtuu, palautetaan symboli heti takaisin mieleen. Tämä vaatii vahvaa mielenhallintaa ja itsekuria, ja harjoittaja tulee huomaamaan harjoituksen helpottuvan työskentelyn edetessä. Laulua tulee jatkaa vähintään viidentoista minuutin ajan. Sen jälkeen piirretään vasemmalla kädellä ilmaan pentagrammi ja lausutaan rukous: Sanctus Satanas Sanctus, Dominus Diabolos Sabaoth. Satanas Venire, Satanas Venire. Ave Satanas, Ave Satanas. Tui Sun Caeli, Tua Est Terra. Ave Satanas.

Itselleni välitetyn perinteen mukaisesti ensimmäiseen polkuun liittyy erityinen tehtävä, joka on toisen temppelin rakentaminen itselleen. Tämän temppelin tulee sijaita ulkona, mieluiten korkealla paikalla metsässä. Sen ei kuitenkaan tule olla liian kaukana pysyvästä asuinpaikasta, sillä siellä tulee vierailla vähintään kerran viikossa, aina sunnuntaisin kun viikoittainen työskentely päättyy. Tetraedrin sijainti määrää kumpi temppeleistä on aktiivinen, sisällä vai ulkona oleva. Temppeli rakennetaan tekemällä kehä, jota ympäröi seitsemän kiveä. Kivet voivat olla suuria tai pieniä, ja kehän halkaisijan tulee olla vähintään kaksi-kolme metriä. Mikäli temppeli rakennetaan alueelle, missä saattaa liikkua muitakin ihmisiä, voi käyttää pienempiä kiviä epätoivotun huomion välttämiseksi. Kun sopiva sijainti on löytynyt ja kehä rakennettu, tulee siitä tehdä "epäpyhä". Pyhän käsite on suhteellinen, joten epäpyhällä tarkoitetaan tässä yhteydessä sitä, että se rikkoo yleisesti kristinuskossa ja muissa tavanomaisissa uskonnoissa olevia tabuja ja on niiden hengelle vastakkainen. Vaikka harjoittaja ei tuntisikaan minkäänlaista tunnesidettä näitä tavanomaisia uskontoja kohtaan, on hän kuitenkin väistämättä ehdollistunut niiden vaikutuksille tähänastisen elämänsä aikana. Kristillinen etiikka on kääntänyt päälaelleen kaikki luonnon evolutiiviset periaatteet, joten on luonnollista hyödyntää sille vastakkaista käsitteistöä. Edetessä Synkällä Polulla tästä epäpyhästä huodostuu harjoittajalle ajan myötä numeenia, toisin sanoen hänen oman arvomaailmansa ja maailmankatsomuksensa mukaista.


THE TREE OF WYRD AND THE RUNIC DARK GODS
ODIN
SATURN
HEIMDALL
MARS
FRIGG
JUPITER
BALDER
SUN
LOKI
MERCURY
FREYJA
VENUS
THOR
MOON
20 SAUROCTONOS / IX THE HERMIT
21 NAOS / XX AEON
19 DAVCINA
III MISTRESS OF EARTH
XVI WAR
18 VINDEX / XII OPFER
XIX SUN
16 KTHUNAE / IV LORD OF EARTH
17 ATAZOTH / V MASTER
9 BINAN ATH / I THE MAGICKIAN
14 MACTORON / II THE HIGH PRIESTESS
LA
11 ABATU
XVIII THE MOON
XIV HEL
15 VELPECU
8 GA WATH AM / 0 PHYSIS
3 SHUGARA
4 SATANAS / VII AZOTH
12 KARU SAMSU / VI THE LOVERS
5 AOSOTH
7 NEKALAH
VIII CHANGE
1 NOCTULIUS / XV DEOFEL
2 NYTHRA / XIII DEATH
Hidden Pathways
10 LIDAGON / XI DESIRE
6 AZANIGIN / X WYRD
13 NEMICU / XVII THE STAR

Epäpyhäksi tekemiseen tarvitaan runsaasti verta sekä hautausmaalta otettua multaa. Tässä yhteydessä ei tule käyttää omaa verta, vaan esimerkiksi pakastettuna myytävä elintarvikeveri kelpaa hyvin. Multaa voi ottaa hautausmaalta mielensä mukaan, kuitenkin vähintään kourallisen. Hautausmaan multa sisältää yhteyden maanalaisiin demonisiin voimiin, kun taas veri antaa niille energiaa tuolla eläviksi maan päällä. Sillä, näkeekö harjoittaja tämän tapahtuvan vertauskuvallisesti vai konkreettisesti, ei ole merkitystä. Näiden tarvikkeiden kanssa tulee mennä kehälle tetraedri mukanaan. Mikäli hän jälleen osaa ja uskaltaa, voi hän laulaa Diaboluksen yhdeksän kertaa ja levittää sen jälkeen ensin mullan ja sitten veren kehän kiville vastapäivään kulkien. Kehästä tulee ajan myötä ja työskentelyn edetessä muodostumaan "nexion" eli portti kausaalisen ja akausaalisen olemassaolon tasojen välille. Sanotaan, että kun portti on tarpeeksi vahva, se saattaa näkyä eräänlaisena mustana pyörteenä taivaalla sen yläpuolella. Yleensä tämä kuitenkin edellyttää paikalla tapahtunutta ihmisuhrausta. Tämän jälkeen voi polvistua maahan hiljentyäkseen pohtimaan tehtyä työtä ja antamaan akausaalisten Pimeyden energioiden virrata itseensä. Lopuksi voi lausua edellä mainitun rukouksen ja poistua paikalta taakseen katsomatta. Kerrotaan, että joku taakseen katsonut on nähnyt kehässä jotain sellaista, mikä on saanut hänet menettämään järkensä, mutta tämä lienee liioittelua.

Jokailtaista mietiskelyharjoitusta jaketaan viikon ajan hellittämättä. Seuraavaan sunnuntaihin saavuttaessa on aika tehdä viikon päätösrituaali. Tämä tapahtuu menemällä ulkotemppeliin mukanaan tetraedri ja sen alla ollut paperi. Diabolus voidaan taas laulaa, kuten myös kyseisen Voiman kutsua jonkin aikaa. Sen jälkeen paperi poltetaan ja annetaan tuhkan pudota maahan. Näin temppelin yhteys Pimeyden Voimiin vahvistuu viikoittain. Mikäli harjoittaja ei jostain syystä pysty suorittamaan viikon päätösrituaalia ulkotemppelissä, voi sen hätätapauksessa tehdä myös sisätemppelissä. Tällöin poltetun paperin tuhka otetaan talteen ja viedään sopivan tilaisuuden tullen kivikehälle. Kivikehällä tehdyn rituaalin jälkeen

tulee samana iltana tehdä vielä seuraava polkua koskeva aloitustyöskentely yllä kerrotulla tavalla. Polut kuljetaan seuraavassa järjestyksessä: Deofel, Death, Moon, Satanas, Hell, Wyrd, Change, Physis, Magician, Desire, War, Lovers, Star, High Priestess, Sun, Lord of the Earth, Master, Opfer, Mistress of the Earth, Hermit, Aeon. Jotkut harjoittajat ovat kirjoittaneet ja julkaisseet omia kokemuksiaan jokaisen polun osalta, esimerkkinä teos The Dark Gods in the Spheres and Pathworking. Nämä saattavat olla kiinnostavia mutta kuitenkin vain heidän omia kokemuksiaan. Polkujen läpi kulkeminen herättää harjoittajassa hyvin yksilöllisiä kokemuksia, jotka heijastuvat sekä hänen uniinsa että todellisen elämän tapahtumiin. Nämä unet ja tapahtumat saattavat olla järkyttäviä, väkivaltaisia ja kauhua herättäviä, sillä ne tuovat harjoittajassa esiin sitä, mitä kutsutaan "varjoksi", ja mikä on ollut hänelle tähän asti täysin tuntematonta. Näin itse heti ensimmäisenä yönä unta, jossa Noctuliuksen symboli oli maalattu verellä makuuhuoneeni ikkunaan – ulkoa päin. Tämän jälkeen näin unessa nuoren pojan, joka oli alastomana kiinnitetty huoneen kattoon jonkinlaisessa telineessä. Teline laskettiin alas siten, että poika jäi roikkumaan siitä jalat katossa kiinni, minkä jälkeen joukko isoja, vahvarakenteisia miehiä alkoi hakata häntä nyrkeillä vartaloon. Tämä uni on hyvä esimerkki sellaisten alitajunnan pelkojen nousemisesta esiin, jotka saattavat tulla hyvinkin kaukaa harjoittajan lapsuudesta tai jopa ns. lajimuistista. Osa harjoittajista onkin kokenut tämän työskentelyn niin intensiivisellä tavalla, että on menettänyt otteensa elämästään sen aikana. Tämä on myös eräänlainen testi, josta mieleltään heikot eivät suurimmalla todennäköisyydellä tule selviämään. Ne jotka selviävät, jatkavat heti Polkujen kulkemisen jälkeen ns. sisäpiiriroolin tehtävään.

TÄHTITAIVAAN ALLA

Muinaisskandinaavisen perimätiedon mukaan Odin-jumalaa palvoneet soturit vihittiin tehtäväänsä rituaalin kautta, jossa heidän tuli viettää yö yksin metsässä, pysytellen hereillä tähtitaivasta katsellen. Saman tyyppinen initiaatiorituaali löytyy myös joidenkin intiaaniheimojen keskuudesta. Myöhempinä aikoina tähtitaivaan katselun kautta syntyneistä valaistumiskokemuksista on esimerkkinä mm. Aleister Crowleyn "star-sponge" -visio. Myös Synkän Polun kulkijan toinen astevihkimys noudattaa tätä ikivanhaa perinnettä. Siinä Initiaatin asteelta Ulkoisen Adeptin asteelle pyrkivän tulee valita syrjäinen paikka kaukana häiriötekijöistä, ja viettää ennalta valitsemansa yö siellä paikallaan maaten, liikkumatta tai nukahtamatta. Perinteemme mukaan tämän tulee olla uudenkuun yö, ja paikalle tulee vaeltaa ilman mitään varusteita, mustiin vaatteisiin pukeutuneena. Mikäli Initiaatti haluaa suorittaa vihkimyksen talvella, tulee pohjoisissa olosuhteissa luonnollisesti käyttää makuupussia ja mahdollisesti kenttäsänkyä tai riippumattoa estämään kylmyyden nouseminen maasta kehoon. Astevihkimyksen suorittaminen keskikesällä on ongelma siitä syystä, että siihen oleellisesti kuuluva tähtitaivas ei ole kunnolla näkyvissä valoisina kesäöinä. Muunakin ajankohtana olosuhteet saattavat estää taivaan näkymisen: ennalta valittuna päivänä saattaa olla pilvistä, tai sadekuuro saattaa yllättää kesken vihkimyksen. Tällöin on

osattava ottaa vastaan se, mitä luonto antaa, eivätkä nämä olosuhteet estä vihkimyksen suorittamista.

Tähtitaivas öisen metsän yllä on aina yhtä vaikuttava näky. Tulee aika, ja se aika on jo täällä, kun Pimeyden Varjojumalat saapuvat tähtien takaisesta avaruudesta takaisin maan päälle. Suomalaisessa mytologiassa Niitä on aikoinaan kutsuttu "huurretursaiksi". Tämä on astrologian todellinen salaisuus: aurinkokuntamme kulloinenkin asema suhteessa muuhun galaksiin avaa tiettyjä portteja ja siirtää sijaintiamme vuoroin lähemmäs ja vuoroin kauemmas meihin vaikuttavista voimista. Muinaisessa sumerilaisessa yhteiskunnassa astrologia ja astronomia olivat yksi ja sama asia. Lisäksi niitä pidettiin kiinnostavina ainoastaan suhteessa kuninkaaseen, ei tavallisiin ihmisiin, sillä kuninkaan kohtalo määräsi koko kansakunnan kohtalon. Lisäksi seitsemän klassisen taivaankappaleen akausaalinen energia toimii voimana, jota voidaan käyttää osana seitsemän värähtelytaajuuden hyödyntämisestä. Nämä taivaankappaleet ovat Kuu, Merkurius, Venus, Aurinko, Mars, Jupiter ja Saturnus. Saturnuksen takaisten planeettojen kuulumattomuus järjestelmään ei johdu siitä, että niitä ei ole aikoinaan tunnettu, vaan perustuu Saturnuksen painovoimakentässä sijaitsevaan "tähtiporttiin" jonka kautta tähtien välien avaruus on saavutettavissa. Planeettojen värähtelytaajuuksien kokonaisuuteen kuuluu kullekin taajuudelle ominainen väri, metalli, tuoksu jne., joita voidaan hyödyntää planetaariseen magiaan liittyvässä työskentelyssä. Näitä vastaavuuksia ovat magiassaan hyödytäneet jo renesanssiajan maagikot mutta harjoittajan tulee varoa ottamasta tosissaan niihin liitettyjä taikauskoisia teorioita erilaisista "hengistä". Magian harjoittaminen tietoisesti on ihmiselle usein vaikeaa, mistä syystä siihen liittyvät periaatteet on ensin muutettava tiedostamattomaan muotoon, toisin sanoen alitajuntaa puhuttelevalle myyttiselle tasolle.

Saapuessaan valitsemalleen paikalle tulee harjoittajan asettua makuulle pää itään päin ja pysyä tässä liikkumatta auringon laskusta auringon nousuun. Tämä on hyvä tilaisuus pohtia oman elämän kulkua

ja sitä, mitä on oppinut Polkunsa aikana. Kiusana saattavat olla kylmyys, väsymys, hyönteiset tai metsästä kuuluvat eläinten äänet. Palelu saattaa johtaa pakonomaiseen liikkumiseen, ja toisaalta esimerkiksi makuupussin lämpö saattaa aiheuttaa nukahtamisen. Mikäli harjoittaja nukahtaa tai ei kykene olemaan liikahtamatta, on suoritus epäonnistunut. Perinteen alkuaikoina tämä ei ollut vaihtoehto, vaan olisi johtanut automaattisesti Polun katkeamiseen ja henkilön karkoittamiseen yhteisöstä. Nykyisin, kun asterituaalit suoritetaan pääosin itsenäisesti, voi harjoittaja uusia yrityksen, mikäli katsoo itsensä siihen arvolliseksi. Vihkimyksen suoritettuaan hän voi aloittaa Ulkoisen Adeptin asteelle kuuluvan työskentelyn, johon kuuluu oleellisena osana oman ryhmän perustaminen. Traditiomme harjoittajien vähyydestä johtuen tämä ei ole ollut aina mahdollista, jolloin yhtenä vaihtoehtona on ollut jonku ntoisen tradition piirissä toimiminen. Tämä ei periaatteessa ole aivan väärä toimintatapa, sillä tehtävän tavoitteena on kartuttaa Synkän Polun kulkijan sosiaalisia taitoja ja opettaa häntä ryhmän toimintaan kuuluvien ihmissuhderistiriitojen ja henkilökemian yhteensopivuuksien kautta. Toisaalta perinteeseemme kuuluvat ryhmärituaalit ja seksuaalimagian harjoitukset jäävät tätä toimintatapaa noudattaessa suorittamatta.

VALMISTAUTUMINEN KOETUKSEEN

Synkkää Polkua seuraavan kolmas astevihkimys on haastava, kolmen kuukauden ajan ulkomaailmasta erillään elämisen koetus, ja se erottaa Ulkoisen ja Sisäisen Adeptin asteet. Nämä kolme kuukautta päiväntasauksesta seisaukseen tai toisinpäin, tulee elää yksin ja luonnon keskellä – näistä kahdesta säännöstä ei pidä poiketa. Yksinäisyys pakottaa harjoittajan kohtaamaan oman todellisen itsensä ilman ympäröivän yhteiskunnan häiritseviä elementtejä. Luonnon keskellä elämisellä on kaksi tarkoitusta: auttaa harjoittajaa saavuttamaan kadotettu yhteys luontoon ja sen taustalla vaikuttaviin voimiin, sekä toisaalta valmistaa häntä elämään viimeisiä aikoja vastaavissa olosuhteissa, joissa yhteiskunnan tukirakenteet romahtavat ja vain omillaan pärjäävät tulevat selviämään. Kansainvälisesti O9A-traditiossa ei välttämättä korosteta tätä astevihkimyksen "survivalistista" puolta eivätkä kaikki sen suorittajat harjoita metsästystä tai keräilyä lainkaan. Diary of an Internal Adept -niminen kirja on yksi kuvaus tällaisesta tavasta suorittaa vihkimys, ja antaa hyvän kuvan harjoittajan kohtaamista haasteista.

Tämä vihkimys on todennäköisesti haaste, jonka veroista harjoittaja ei ole koskaan elämässään kokenut. Siten siihen tulee myös valmistautua asianmukaisesti. Vihkimys voidaan suorittaa minä tahansa vuodenaikana, mutta pohjoisissa olosuhteissa otollisimmat olot ovat kesäpäivänseisauksesta

syyspäiväntasaukseen. Vaikka talvella koetus on haastavampi, tarjoaa loppusyksy ja alkukesä parhaat olosuhteet hyödyntää luonnonmukaista elämää marjoja ja sieniä keräämällä. Näihin tuleekin perehtyä jo hyvissä ajoin etukäteen, mikäli harjoittajalla ei ole niistä aiempaa kokemusta, samoin kuin kalastamiseen ja metsästämiseen. Katiska, varsijousi sekä erilaiset ansat ja loukut ovat hyödyllisiä välineitä. Koetuksen ajaksi voi ja kannattaa ottaa mukaan säilykeruokaa, mutta mitä enemmän luonnon antimia pystytään hyödyntämään, sitä parempi. Teltta, maja tai alkeellinen mökki ovat hyviä asumuksia. Alun perin perinteen mukaan harjoittajan tuli rakentaa suoja itse luonnosta saatavista materiaaleista, mutta tästä vaatimuksesta on myöhemmin joustettu. Joka tapauksessa paikan tulee olla mahdollisimman kaukana muusta asutuksesta, eikä siellä saa olla sähköä. Kaivoveden saanti ei ole välttämätöntä mutta järven läheisyys on hyödyllistä. Tällaisia erämaamökkejä on kohtuullisen edullista vuokrata pidemmäksikin aikaa, mikäli sellaisen sattuu löytämään. Initiaatioon pyrkivän tulee luonnollisesti järjestää muut elämäntilanteeseen liittyvät seikat siten, että häntä ei tarvita tuona aikana. Perheen ja työn velvoitteet eivät saa häiritä initiaatiota. On hyvä pyytää joku tarkistamaan postia ja laittaa säännölliset laskut automaattisesti maksuun.

Mitä tarvikkeita erämaahan kannattaa ottaa mukaan? Lista kannattaa miettiä jo etukäteen, ottaen huomioon kaikki päivittäisessä elämässä tarvittavat välttämättömyydet ja hygieniatarvikkeet. Hyvä ensiapu- ja lääkepakkaus, sisältäen kipulääkkeitä ja antibiootteja, on hyödyllinen. Mikäli initiaatio joudutaan keskeyttämään esimerkiksi sairastumisen takia, se on epäonnistunut. Myös ruoan osalta kannattaa varautua hyvin, sillä metsästysonni ei aina ole myötäinen, eikä initiaation tarkoituksena ole nälkäkuolema. Ajanvietteeksi voi mukaan ottaa kirjoja, kirjoitusvälineet ja mahdollisesti jonkin soittimen. Pieni määrä alkoholia voi myös virkistää. Kännykän ottaminen mukaan hätätapauksia varten on mahdollista, mutta se tulee pitää suljettuna ja sinetöitynä kaiken aikaa. Hyvä keino mukaan otettavien tarvikkeiden selvittämiseksi on viettää viikko valitussa paikassa

ennen varsinaisen initiaation alkamista. Tuona aikana mahdolliset puutteet tarvikkeiden osalta selviävät helposti, ja samalla voi tutusta paikan tarjoamiin mahdollisuuksiin metsästyksen ja kalastuksen suhteen.

Itse initiaation suorittamiseen ei ole tarvetta antaa mitään ohjeita: harjoittajan todellinen tahto ohjaa häntä yhteyteen Pimeyden Voimien kanssa. Kolme kuukautta tulee varmasti olemaan pisin aika, jonka harjoittaja on viettänyt tai tulee koskaan viettämään yksin. Yksinäisyys itsessään on koetus ja harjoitus. Varsinaisia rituaaleja tai maagisia harjoituksia ei ole tarvetta suorittaa vihkimyksen aikana, sillä eläminen yksin luonnossa on riittävä maaginen harjoitus. Toki meditointi tai muu vastaava voi olla hyödyllistä, samoin fyysinen liikunta.

Asterituaalin henkisten koettelemusten ja psykologisen kasvun lisäksi siihen liittyy jo alussa mainittu käytännön ulottuvuus. Elämämme ajanjaksoa kutsutaan hinduperinteessä Kali Yugaksi, viimeisiksi ajoiksi. Näinä aikoina hallitsematon väestönkasvu, luonnonvarojen ehtyminen ja kansainvaellukset tulevat johtamaan yhä paheneviin talouskriiseihin, poliittisiin levottomuuksiin ja sotiin. Väkivalta on välttämätön osa aikaamme, ja sanoinkuvaamattomia ovat ne kauhut, joita ihmiskunta tulee vielä kohtaamaan. Kukaan ei tiedä tarkkaa hetkeä ajanjakson päättymiselle, mutta sen on traditiomme harjoittajien toimesta arvioitu tapahtuvan 300 vuoden sisällä. Synkkää Polkua seuraavien tehtävä on paitsi jouduttaa odottavaa tuhoa, myös kantaa uuden sivilisaation siemen viimeisten aikojen yli uutta alkua varten. Tätä uutta sivilisaatiota kutsutaan Galaktiseksi Imperiumiksi, ja se tulee johdattamaan rotumme takaisin tähtiin, josta se on alun perin tullut. Jo Neofyyttivaiheessa kandidaatin tuli metsästää eläin perinteisiä aseita käyttäen ja valmistaa se ruoaksi. Sisäisen Adeptin asterituaalin aikana harjoittajan on tarkoitus oppia elämään luonnon antimilla mahdollisimman omavaraisesti. Koetuksen aikana tuleekin pitää mielessä, että eläminen vastaavissa olosuhteissa voi tulla vastaan koska tahansa, ja vain vahvat ja valmistautuneet tulevat selviämään viimeisten aikojen yli.

Vihkimyksen suorittamisen jälkeen harjoittelijalla on 5-11 vuotta aikaa löytää oma, henkilökohtainen kohtalonsa elämässä, minkä jälkeen hän voi suorittaa Mestarin/Valtiattaren asteelle johtavan initiaation. Tämä rounwytha-perinteestä tuleva Syvyyden Riitti on hieman haastavampi, sillä se tulee suorittaa elämällä kuukauden ajan – täysikuusta täysikuuhun – maanalaisessa luolassa pelkän kynttilän valossa, ainoastaan leipää ja juustoa ravintonaan. Tämän riitin suorittaminen johtaa Synkän ("Sinister") ja Numeenin ("Numinous") periaatteiden ymmärtämiseen uudella tavalla, ilman näennäisiä vastakohtaisuuksia. Lisäksi se merkitsee uudenlaista ymmärrystä Kohtalosta ("Wyrd") ilman sidonnaisuutta illusoriseen persoonaan ja egoon. Viimeisten vuosikymmenten aikana ainoastaan kourallinen ihmisiä on edennyt tälle asteelle, ja on aivan luonnollista, mikäli Polulla kulkija ei tunne olevansa siihen valmis koskaan nykyisen elämänsä aikana.

AIKAKAUSIEN MAGIA

Kun Synkän Polun kulkija on edennyt Ulkoisen Adeptin asteelle, hänen voidaan olettaa olevan päässyt lähelle sitä, mitä Jungin psykologiassa kutsutaan individuaatioksi, ja jonka saavuttaminen jatkuu tavallisilla ihmisillä koko elämän ajan. Tässä työssä hänen työkaluinaan ovat olleet O9A-perinteen astejärjestelmään kuuluvat tehtävät, ja merkittävimpinä niistä ns. sisäpiiriroolin tehtävä, jonka aikana hänen on tarkoitus kohdata vaaroja ja väkivaltaa. Harjoittaja voi omaksua esimerkiksi ammattirikollisen roolin tai liittyä mukaan jonkin poliittisen ääriryhmän toimintaan. Mahdollinen vankeusrangaistuksen saaminen tällaisen toiminnan seurauksena saattaa pidentää rooliin käytettävää aikaa, mutta palvelee erittäin hyvin tehtävän tarkoitusta. Mikäli polun kulkija on jo aiemmin elämässään elänyt tälläistä elämää, voi sisäpiiriroolin toteuttaa esimerkiksi vetäytymällä luostariin puolen vuoden tai vuoden ajaksi. Kolmas vaihtoehto on lähteä kiertämään maailmaa luopuen kaikesta omaisuudesta tehtävän ajaksi. Oleellista on kohdata omassa itsessään olevat, vielä tuntemattomat ulottuvuudet asettamalla itsensä täysin erilaiseen elämään kuin mitä hän on aiemmin elänyt. Tässä, kuten muissakin asteisiin liittyvissä tehtävissä, on suurena vaarana itsensä pettäminen ja oman kehittymättömyyden huomaaminen. Henkilö saattaa katsoa jo kokeneensa jotakin sellaista, että luulee tehtävän suorittamisen

olevan ohi, tai keksiä tekosyitä sille, miksi jonkun tehtävän suorittaminen ei ole hänelle välttämätöntä. Koska Polulla eteneminen on yleensä vain henkilön itsensä tiedossa, pettää hän näin toimimalla vain itseään.

Kasvettuaan henkilönä merkittävästi aiemman persoonansa yli, voi harjoittaja alkaa tutustua siihen, mitä traditiossa kutsutaan Aikakausien Magiaksi (“Aeonic Magick”). Se pohjautuu teorian tasolla käsitteeseen Synkästä Dialektiikasta (“Sinister Dialectic”), mikä tarkoittaa kausaalisen ja akausaalisen välistä vuorovaikutusta. Akausaalisen olemassaolon vaikutusta kausaaliseen (ja toisinpäin) ei voi ymmärtää pelkästään älyllisen pohdinnan kautta, vaan havainnoimalla ja toteuttamalla sitä käytännössä. Aikakausien Magia on keino tähän. On kuitenkin varoitettava, että mikäli Polun kulkija lähtee toteuttamaan tätä liian aikaisin, hän menee todennäköisesti harhaan eikä haluttuja tuloksia synny. Edellytyksenä on, että harjoittaja on jo jollakin tavalla ymmärtänyt oman kohtalonsa (“Wyrd”) linkittymisen laajempaan, koko sivilisaation kohtaloon. Tämä tapahtuu luonnostaan Polkua kulkemalla ja individuaation myötä, ja ilmenee siten, että kulkija ei enää tavoittele pelkästään omaa kehittymistään. Sen sijaan hän huomaa väistämättä itsessään heränneen tarpeen toimia tavoilla, jotka vaikuttavat hänen itsensä ulkopuolelle.

On kiinnostavaa havainnoida, kuinka naiiveja käsityksiä ihmisillä on magiaan liittyen jopa ns. okkulttisen kulttuurin sisällä. Useimmiten nämä käsitykset liittyvät erilaisten rituaalien suorittamiseen, joiden kautta kuvitellaan saavutettavan käytännön tasolla ilmeneviä tuloksia. Mikäli tällainen “ulkoinen magia” on koskaan ollut mahdollista, ei se ole sitä elämällämme aikakaudella, ei ainakaan tavallisille ihmisille. Jotkut luulevat voivansa manata esiin ja hallita demoneita ja PImeyden Voimia käyttämällä renessanssiajalta peräisin olevia, heprealaisiin jumalnimiin perustuvia monimutkaisia seremonioita. On selvää, että todelliset Pimeyden Voimat eivät ilmesty kuvitteellisia nimiä käyttämällä, eikä ihminen voi nousta niiden yläpuolelle ja hallita niitä millään keinolla. Tämä sama pätee tulkintaan, jossa nämä voimat nähdään jonkinlaisina oman alitajunnan

tuntemattomina puolina. Synkän Dialektiikan mukaisesti kausaalinen ja akausaalinen ovat vuorovaikutuksessa toisiinsa, joten psykologian kautta määriteltävät arkkityyppiset voimat ovat samaan aikaan myös todellisia, meille tuntemattomassa todellisuudessa eläviä olentoja. Tämän ymmärtäminen on avain Aikakausien Magian onnistumiselle.

Käytännön tasolla tämä kaikkein korkein magian muoto tarkoittaa ihmiskunnan pitkäaikaiseen evoluutioon puuttumista ja siihen liittyvien virtausten manipulointia haluamaansa suuntaan. Se tähtää lopulta uudenlaisen ihmisen ja uudenlaisen sivilisaation syntymiseen. Ihmiskunnan kollektiivinen tietoisuus on kuin järven pinta. Heittämällä kivi veteen, saadaan aikaan kaikkiin suuntiin heijastuvaa aaltoilua, joka ilmenee mm. erilaisten terrori-iskujen ja sotien aiheuttamana kuohuntana yhteiskunnissa. Myös nämä teot ovat yleensä tekijöidensä joko tietoisesti tai tiedostamattaan tekemää, Synkän Dialektiikan lakien mukaan toimivaa magiaa. Käytännössä Aikakausien Magiaa voidaan toteuttaa kahdella tavalla. Ensimmäinen tapa on luoda kokonaan uudenlainen ajatusmuoto, joka istutetaan kollektiiviseen tajuntaan, ja jonka itäminen täyteen kasvuun saattaa olla vuosia kestävä prosessi. Kansallissosialismin syntyminen Germanen Ordenin ja Thule-Seuran kaltaisten ryhmien herättämänä on hyvä esimerkki tästä tavasta. Toinen tapa on ottaa kohteeksi jokin jo olemassa oleva asia, jota muutetaan omien tarkoitusperien mukaiseksi, ja jonka kautta tiettyyn ihmisjoukkoon vaikutetaan pidemmän aikaa. O9A-traditio itsessään on sopiva esimerkki tästä tavasta, sillä se hyödynsi tehokkaasti jo olemassa ollutta ajatusmuotoa satanismista, muuttaen ja ohjaten sitä onnistuneesti kohti täysin erilaista päämäärää kuin siihenastiset, julkisesti tunnetut liikkeet.

Poliittiset ja uskonnolliset ideologiat ovat aina alttiita niiden käyttämiseen välineenä ja ovat siten hyviä manipuloinnin kohteita. Toinen toimiva tapa on taiteen hyödyntäminen. Kirjojen kirjoittaminen, kuvataide, musiikki ja runous voivat olla keinoja tämän toteuttamiseen, kunhan niiden tavoite on tarkoin hahmotettu ja vaikutus tarpeeksi pitkäaikaista,

mielellään useita vuosia jatkuvaa. Mikä onkaan työskentelyn tavoitteena, sitä ei tulisi tuoda esille suoraan. Kyse ei useinkaan ole mielipiteisiin ja näkemyksiin, vaan näiden taustalla olevaan arvopohjaan vaikuttamista. Tämä tapahtuu ihmisille yhteisten arkkityyppisten hahmojen ja myyttisten käsitteiden kautta. Joskus kiinnostuksen herättäminen jotakin aihetta kohtaan vaatii erilaisten mielikuvien hyödyntämistä kuin henkilöiden johdattelu pidemmälle kohti haluttua tavoitetta. Joskus taas on tarpeellista hyödyntää jopa täysin vastakkaisia mielikuvia kuin ne, joihin meidän maailmankuvamme, weltanschauung, perustuu. Esimerkkinä tällaisesta työskentelystä voidaan mainita eräs poikkitaiteellinen projekti, joka jatkui kolmen vuoden ajan ja tavoitti tuhansia ihmisiä. Projektiin sisältyi kolme erilaista taiteilijoille tarkoitettua kilpailua, kaksi julkaistua kirjaa, taidenäyttely sekä erilaisia esitelmiä ja luentoja. Lisäksi työskentelyyn kuului hebdomatriseen järjestelmään perustuvia, planetaarisen magian rituaaleja, joiden kautta työskentelyn akausaalisia energioita vahvistettiin. Toisin kuin renessanssiajan planetaarisessa magiassa, näissä rituaaleissa hyödynnettiin planeettojen todellisia nousuaikoja horisontin yläpuolelle, jotka voidaan helposti katsoa sähköisistä tähtikartoista. Käytetyt sinetit valmistettiin kaivertamalla symbolit kyseisten planeettojen värejä vastaavien kynttilöiden steariiniin.

Tämä esimerkki antaa hyvän kuvan siitä, kuinka monimutkaisesta ja vaativasta prosessista yhdessä työskentelyssä saattaa olla kyse. Mitkä työskentelyn taktiset tavoitteet ja keinot niihin pääsemiseksi ovatkaan, tulee niiden aina johtaa kohti traditionaalisen satanismin perimmäisiä tavoitteita: vanhan sivilisaation tuhoutumista ja uuden syntymistä sen tilalle. Sivilisaation vaihtuminen uudeksi merkitsee samalla uuden aikakauden alkamista; siksi kutsumme työskentelyä Aikakausien Magiaksi. Koska elämme tällä hetkellä aikaa ennen nykyisen syklin lopullista päätepistettä, on magian harjoittajan tehtävänä sekä tuhon että uuden alun siementen kylväminen. Lisäksi pitää muistaa, että Aikakausien Magia ei ole kerran toteutettava “tehtävä” vaan asia, jota Synkän Polun

kulkija tulee toteuttamaan koko loppuelämänsä ajan. Ensimmäisiä vaiheita siihen tutustumiseksi voidaan ottaa Ulkoisen Adeptin asteella, mutta välttämätöntä sen tutkiminen on vasta Sisäiselle Adeptille, jonka oletetaan saavuttaneen täysin itseksi tulemisen eli individuaation prosessin. Ylitettyään kausaalisen ja akausaalisen välisen Syvyyden Kuilun ja saavutettuaan Mestarin tai Valtiattaren asteen, tulee Aikakausien Magiasta käytännössä harjoittajan kaiken toiminnan

MYRKYLLISTEN KASVIEN LYHYT OPPIMÄÄRÄ

Luonto on täynnä erilaisia myrkkyjä, joita Synkän Polun kulkija voi hyödyntää mustan magian harjoittamisessa. Tehokkaimmat myrkyt löytyvät tropiikin myrkkykäärmeistä ja hämähäkeistä, joiden myrkkyyn kastetu nuolenkärki tappaa kohteensa lähes välittömästi. Myös pohjoisesta luonnosta löytyy hyvin tehokkaita myrkkyjä, joskin suurimman osan toimiminen edellyttää yleensä myrkyn saattamista uhrin ruoansulatuselimistöön. Kalevalassa lappalainen surmaa Lemminkäisen käyttämällä vesikyytä, jonka tiedetään olevan myrkkykeison juuresta tehty mustan magian taikakalu. Nykyisin vastaavana välineenä voisi toimia vaikkapa injektioruisku. Vesistöjen rannoilla ja ojissa kasvava, koiranputkea muistuttava myrkkykeiso on yksi alueemme myrkyllisimmistä kasveista. Sen lisäksi monia muita kasveja, niiden marjoja, sieniä sekä tiettyjen hedelmien siemeniä voidaan käyttää tappavana myrkkynä. Näiden myrkkyjen tunteminen ja niiden kerääminen varastoon on osa oman alueeni Synkän Polun noitaperinnettä, joka on siirtynyt harjoittajalta toiselle jo vuosikymmenten ajan, jokaisen harjoittajan tuodessa lisää käytännön kokemusta yhteiseen perimätietoon. Perinteisten kasvien käytön lisäksi moderni tiede on tuonut lisävälineitä salamurhia suunnittelevan Adeptin keinovalikoimaan, esimerkiksi clostridium botulinum -bakteerista muodostuvan botuliinitoksiinin

tai valkaisuaineissa olevaa natriumhypokloriittia ja putkenavaajien sisältämää suolahappoa sekoittamalla syntyvän, tappavan kloorikaasun. Alla on esitelty useita kymmeniä myrkyllisiä kasveja sekä kerrottu niiden vaikutustavoista. Jokaisen tähän taitoon perehtyvän Adeptin tulisi tehdä itselleen näistä kasveista muistikirja, joka sisältää alla olevien tietojen lisäksi kasvien tunnusmerkit, yleiset kasvupaikat sekä harjoittajan itsensä piirtämät kuvat niistä.

MYRKYLLISIÄ KASVEJA:
Myrkkykeiso, myrkkykatko, hullukaali, hulluruoho, oleanteri, risiini, sormustinkukka, syysmyrkkylilja, ukonhattu, alppiruusu, atsalea, narsissi, hortensia, kultasadepensas, raparperin lehtilavat, perunan ja tomaatin vihreät osat.

Myrkkykeiso on myrkyllisimmillään keväällä, jolloin sen tuoreissa juurissa on suuria pitoisuuksia kikutoksiinia ja kikutolia. Näihin kouristuksia, oksentamista, huimausta ja lopulta hengityselimistön lamaantumisen aiheuttavia aineita vastaan ei ole olemassa vastamyrkkyä. Myrkytystila alkaa noin 20 minuutin kuluttua nauttimisesta ja johtaa kuolemaan noin 12 tunnin sisällä. Myrkkykeisoa muistuttava myrkkykatko sisältää mm. koniinia, joka aiheuttaa jalkojen kylmenemisellä alkavan koko kehon halvaantumisen. Pahimmillaan uhri säilyy tajuissaan kykenemättä liikkumaan, kunnes tukehtuu kuoliaaksi.

Hullukaalin ja hulluruohon sisältämät, hermostoa lamauttavat aineet hyoskyamiini-, skopolamiini- ja atropiini-alkaloidit aiheuttavat sokeutumista, kouristuksia, vapinaa, halvaantumista sekä nimensä mukaisia hallusinaatio- ja hulluuskohtauksia. Erityisen myrkyllisiä ovat kasvien siemenosat, joiden nauttiminen johtaa kuolemaan muutamassa tunnissa. Myös kasvien lehtien polttamisesta muodostuva savu on myrkyllistä.

Oleanteri on hyvin myrkyllinen, ja jo yhden lehden syöminen voi aiheuttaa uneliaisuutta, vapinaa ja sydämen pulssin hidastumisen.

Kuivattamalla ja jauhamalla siitä on aikoinaan tehty mm. rotanmyrkkyä. Kasvin vaikuttavana aineena toimii sydänglykosideihin kuuluva oleandriini.

Risiini on risiinikasvin siemenistä saatava myrkky, joka on tappava jo hyvin pieninä annoksina. Jo parin siemenen syöminen pureskeltuna on kohtalokasta. Risiini sakkauttaa veren punasoluja, tuhoaa sisäelimiä ja lamauttaa hermoston. Oireet alkavat muutaman tunnin kuluttua nauttimisesta kuumeella, yskällä ja vatsakivuilla, ja johtavat kuolemaan muutaman vuorokauden kuluessa.

Sormustinkukan kaikki osat ovat myrkyllisiä ja sisältävät sydämen toimintaan vaikuttava glykosideja. Myrkytystila alkaa usean tunnin kuluttua nauttimisesta pulssin hidastumisella, ripulilla, näköhäiriöillä, suonenvedoilla ja päänsäryillä. Myrkytys johtaa lopulta sydämen rytmihäiriöihin ja sydänlihaksen halvaantumiseen.

Syysmyrkkyliljasta voidaan uuttaa kolkisiinina tunnettua myrkkyä. Oireet alkavat polttavalla tunteella suussa, vatsakivuilla, ripulilla ja oksentelulla, ja johtavat lopulta munuaisten tuhoutumiseen.

Ukonhatun juurista voidaan uuttaa akotiinia, jota on käytetty nuolenkärjissä. Myrkytyksen oireita ovat pistely suussa, hikoilu, tunnottomuus, jano, kylmyyden tunne, hengenahdistus sekä kuulo- ja näköhäiriöt. Myrkytys johtaa lopulta sydämen pysähtymiseen.

Osa kodeissa käytetyistä kukista on myrkyllisiä. Alppiruusu ja atsalea ovat vaarallisia suuressa määrin nautittuna. Ne aiheuttavat vatsakipuja ja hengitysvaikeuksia, ja johtavat lopulta halvaukseen ja koomaan. Kasvien kaikki osat ovat myrkyllisiä. Huonekasvina tunnettu hortensia sisältää vaarallista syanidia, mutta sitäkin tulisi nauttia suuria määriä ennen kuin myrkytystila muuttuu kuolettavaksi. Narsissin osalta myrkyllisiä ovat juuret ja sipulit, ja niiden antikoliiniesteraasi aiheuttaa keskushermosto-oireita kuten vapinaa, oksentelua, kouristelua ja sydämen rytmihäiriöitä. Samaa yhdistettä käytetään hermokaasujen valmistamisessa.

Pihoilla ja puistoissa kasvava kultasadepensas sisältä sytisiini-

alkaloidia. Tunnin kuluessa alkavat ensioireet kuten pahoinvointi, päänsärky ja uneliaisuus voivat johtaa lopulta kouristeluun, tajuttomuuteen ja hengityksen lamautumiseen.

Kaikkien tuntemien perunan, tomaatin ja raparperin tietyt osat ovat vaarallisia. Perunan ja tomaatin vihreät osat sisältävät pahoinvointia aiheuttavaa solaniinia, joka harvoin kuitenkaan johtaa vakavampiin oireisiin. Sen sijaan raparperin lehtilavojen oksalaatit voivat lopulta johtaa munuaisvaurioon.

MYRKKYMARJOJA:
Sudenmarjan, kielon, näsiän, oravanmarjan, punakoison, terttuseljaman, korpipaatsaman, konnanmarjan ja kuusaman marjat.

Mustikkaa muistuttava sudenmarja on myrkyllinen vain suurina annoksina nautittuna. Myrkytykseen tarvitaan useita kymmeniä marjoja, sillä niiden sisältämät saponiinit imeytyvät huonosti suolistoon. Myrkytysoireita ovat vatsakivut, oksentelua ja pupillien supistuminen. Sama koskee käytännössä kaikkia muitakin pohjoisen luontomme myrkkymarjoja. Kyseisistä kasveista näsiä, kielo, oravanmarja ja punakoiso ovat myrkyllisiä koko kasvin osalta. Terttuseljama ja korpipaatsama ovat lievästi myrkyllisiä. Punakoisossa vaarallisena aineena toimivat mm. solaniini ja solanokapsiini. Kielon osalta myrkytyksen aiheuttavat sen sisältämät, sydämen toimintaan vaikuttavat glykosidit. Näsiän sisältämä, diterpeenialkaholeihin kuuluva metseriini aiheuttaa aikuisen ihmisen kuoleman 10-15 syödyn marjan annoksella. Myös näsiän varsista uutettu vesi muuttuu myrkylliseksi.

MYRKYLLISIÄ SIEMENIÄ:
Marjakuusen, omenan, kirsikan, päärynän, persikan, aprikoosin ja luumun siemenet.

Marjakuusi on myrkyllinen siemenvaippaa lukuun ottamatta koko kasvin osalta. Ihminen saattaa menehtyä sen sisältämän taksiinin

seurauksena jo muutamassa tunnissa. Erityisesti siemenistä saatavaa myrkkyä on käytetty mm. nuolenkärjissä, ja vatsakipuina ja kouristuksina alkava myrkytys johtaa helposti kuolemaan.

Omenan siemenet eivät aiheuta pienissä määrin vahinkoa, mutta sisältävä amygdaliinia, joka kehossa hajotessaan muodostaa vetysyanidia eli sinihappoa. Sama koskee päärynän, luumujen, kirsikan, persikan ja aprikoosin siemeniä. Syanidimyrkytys ilmenee huimauksena, pahoinvointina ja verenpaineen laskemisena. Kivellisissä hedelmissä myrkylliseen siemeneen käsiksi pääseminen edellyttää kiven murtamista. Jo muutaman persikan siemenen voi olla hengenvaarallista. Siemenet voidaan jauhaa morttelissa jauheeksi, jolloin ne on helppo sekoittaa muuhun ruokaan.

MYRKKYSIENIÄ:
Kavalakärpässieni, valkokärpässieni, suippumyrkkyseitikki, myrkkynääpikkä ja korvasieni.

Pohjoinen luonto on täynnä eriasteisia myrkkysieniä, joista mainitut viisi ovat kaikkein myrkyllisimpiä. Niiden osalta jopa sokeripalan kokoisen annoksen nauttiminen saattaa johtaa kuolemaan. Valkokärpässienet, kavalakärpässienet ja myrkkynääpikät sisältävät useita myrkkyjä kuten amatoksiineja. Niiden vaikutus kohdistuu solukudosta tuhoavasti erityisesti maksaan ja munuaisiin, ilmeten tuntien ja useiden vuorokausien kuluessa. Suippumyrkkyseitikissä viakuttava aine on nefrotoksinen orellaniini, joka imeytyy nopeasti ja sitoutuu munuaiskudokseen. Seitikkimyrkytystä voidaan hyödyntää taktisesti, sillä sen oireet ilmenevät vasta kahden viikon latenssiajan jälkeen. Keittäminen ei hävitä näiden sienten myrkkyä, joten niitä voidaan käyttää myrkyttämiseen jo ruoan valmistusprosessin alkuvaiheissa. Punakärpässienten sisältämät, hermostoon vaikuttavat sienimyrkyt aiheuttavat aistiharhoja ja sekavuutta, mutta ovat harvoin kuolemaan johtavia. Korvasienet sisältävät puolestaan gyromitriiniä, joka on erittäin vaarallinen solumyrkky. Se muodostaa elimistössä

metyylihydratsiinia joka vaikuttaa keskushermostoon sekä vaurioittaa maksaa ja ruoansulatuskanavaa. Oireet alkavat joidenkin tuntien kuluttan auttimisesta pahoinvointina, päänsärkynä ja ripulina. Korvasienelle, kuten suurimmalle osalle luonnon myrkyllisistä aineista, ei ole olemassa varsinaista vastamyrkkyä, vana hoitoon hakeutunutta potilasta yritetään pelastaa lähinnä vatsahuuhtelun ja lääkehiilen avulla.

SEITSEMÄN KÄYTÄNNÖN OHJETTA POLUN KULKIJALLE

Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että ihmisten mielikuva okkultismia harjoittavasta henkilöstä ei ole kovin imarteleva. Yleensä kyseessä ovat täysin todellisuudesta vieraantuneet ihmiset, jotka omaan maailmaansa sulkeutuneina lukevat kirjoja ja tekevät erilaisia mielikuvituksellisia rituaaleja. He eivät ole saavuttaneet juuri mitään ns. oikeassa elämässä, tai ovat korkeintaan "ikuisia opiskelijoita", ymmärtäen, että eivät koskaan kykenisi ansaitsemaan omaa elantoaan. Usein nämä henkilöt ovat sosiaalisesti kyvyttömiä ja ujoja sekä fyysisesti heikkoja. Syrjäytyminen ja mielenterveysongelmat ovat yleisiä. Kavereita saadakseen nämä ihmiset liittyvät toisinaan jäseniksi erilaisiin okkulttisina esiintyviin järjestöihin, jotka eivät aseta jäsenkandidaateilleen juuri mitään vaatimuksia, ja jotka tällaisten jäsenten myötä muuttuvat järjestöinä merkityksettömiksi. Meidän traditiossamme näiden asioiden tulee olla päinvastoin. Synkkää Polkua kulkevan tulee jo Neofyyttivaiheesta alkaen harjoittaa niin älyä, kehoa kuin sosiaalisia taitoja. Tavoitteena tulee olla filosofikuninkaan ja runoilijasoturin ihannekuva, siis ihminen, joka on ylivertainen kaikilla elämän osa-alueilla. Vain tällaisilla ihmisillä on luonnonmukainen oikeutus hallita toisia. Lisäksi meidän ryhmillämme, mikäli Polkumme kulkijat haluavat sellaisia muodostaa, tulee olla erittäin tiukat valintakriteerit, eikä niissä olla mukana jäseninä vaan yhteistyökumppaneina. Lähtöoletuksena

on, että vain muutamat ihmiset miljoonien joukosta ovat tarpeeksi kyvykkäitä liittymään niihin. Jo pelkästään ryhmään kuulumisen tarve motiivina jäseneksi hakeutumiseen tulee nähdä heikkoutena ja karsivana tekijänä. Synkkää Polkua kulkevien henkilöiden muodostamien ryhmien tarkoitus on luoda dynaamista hyötyä näiden henkilöiden omalle, yhteiskuntaa muuttavalle työskentelylle, eikä itse ryhmä, siihen kuuluminen tai sen jäsenmäärän kasvattaminen ole siten koskaan itsetarkoitus. Nämä ryhmät ovat todellisia salaseuroja, sillä niiden olemassaolo on täysin tuntematon niihin kuulumattomille henkilöille. Siten niihin ei myöskään voi hakeutua jäseneksi vaan henkilöt kutsutaan mukaan yhteistyöhön heidän kyvykkyytensä ja ansioidensa perusteella.

Nykyinen länsimainen demokratia on räikeässä ristiriidassa luonnollisen kehityksen ja evoluution kanssa. Demokratia on massojen tyranniaa ja kyvyttömien keino hallita kyvykkäitä. Se perustuu absurdiin ajatukseen kaikille yhtäläisestä ihmisarvosta, mikä tulee johtamaan länsimaisen sivistyksen tuhoutumiseen sen muuttuessa liian heikoksi vastustamaan vieraiden ja vähemmän kehittyneiden kansakuntien painetta. Jokaisen Polkumme kulkijan tulee toimia kaikin tavoin näitä asioita vastaan. Synkän dialektiikan mukaisesti voimme samaan aikaan kylvää sekä tuhon että uuden alun siemeniä. Vaikka todelliset vaikuttamisen keinot selviävät harjoittajalle vasta hänen edetessään Polulla oman kohtalonsa löytämiseen, voi jokainen valmistautua tulevaan hyvinkin yksinkertaisilla keinoilla. Itse asiassa kaikkien meidän velvollisuutena tulisi olla alla mainittuihin asioihin perehtyminen ja niiden harjoittelu, jo Neofyyttivaiheesta alkaen.

1. Sivistys ja älyn harjoittaminen. Opiskele perusasioita historiasta, filosofiasta, tieteestä ja yhteiskuntapoliittisista aiheista. Tutustu sekä korkeakulttuuriin että perinteiseen kansankulttuuriin näiden kaikilla osa-alueilla. Seuraa aikaasi ja maailman tapahtumia päivittäin.

2. Luovuuden harjoittaminen. Kokeile kuvataiteen tekemistä, valokuvausta, runojen kirjoittamista ja opettele soittamaan jotakin soitinta. Syvenny jonkin taiteenalan harjoittamiseen tullaksesi siinä taitavaksi.

3. Mielen toimintojen harjoittaminen. Opettele meditoimaan. Aloita istumalla paikallasi täysin liikkumatta. Kun hallitset kehosi niin hyvin, että pystyt olemaan tunnin liikkumatta, siirry hengitysharjoitusten tekemiseen. Niiden jälkeen harjoita mantran lausumista. Tämän jälkeet voit siirtyä erilaisten kiinteiden ja liikkuvien kohteiden visualisointiin.

4. Taistelutaitojen opettelu. Opettele jokin aseeton taistelutaito ja harjoittele sitä aktiivisesti vähintään vuoden ajan, mikäli et ole jo niin tehnyt. Veitsi on kaikkein helpoiten saatavilla oleva ja helposti mukana kuljetettava ase, joten opettele veitsitaistelun tekniikoita. Perustekniikat ja viiltokuviot voit opetella kirjan tai videon avulla ja harjoitella niitä ilmaan kuviteltua vastustajaa vastaan. Siirry sen jälkeen harjoittelemaan iskuvoimaa ja etäisyyksiä puista harjoitustaulua käyttäen. Kolmannessa vaiheessa harjoittele taistelua kaverin kanssa kumisia harjoitusveitsiä käyttäen.

5. Fyysinen kunto. Juokse, marssi, pyöräile ja hiihdä säännöllisesti, pyrkien aina pidempiin matkoihin ja suurempaan nopeuteen. Harjoita lihaskuntoa kuntosalilla tai itsenäisesti oman kehon painoa käyttäen. Tämä lisää sekä voimaa että sietokykyä iskuja vastaan. Harjoittele lisäksi notkeutta ja kehon koordinaatiokykyä erilaisten esteiden ylittämiseksi. Fyysisiä harjoituksia tulee tehdä vähintään kolme kertaa viikossa. Voit tehdä niistä mielenkiintoisempia yhdistämällä niihin taktisia harjoituksia, kuten 30 km päässä olevan kohteen tiedustelu kulkemalla pimeän metsän läpi valoa

käyttämättä, tai hiihtämällä öisen järven yli tulittamaan kuviteltua kohdetta ilmakiväärillä ja palaamalla sen jälkeen mahdollisimman nopeasti takaisin. Nämä taidot tulevat olemaan tarpeellisia tulevaisuudessa.

6. Opettele joitakin erityistaitoja ja hanki erikoisvälineitä. Tällaisia voivat olla tiirikat ja niiden käyttäminen, autoihin murtautuminen ja niiden käynnistäminen ilman avainta, pimeänäkölaitteet ja muut optiset välineet, radiolähettimen käyttäminen ja taajuuksien seuraaminen, kyberhyökkäyksien toteuttamiseen liittyvät taidot, tai räjähteiden, savupommien ja myrkkykaasujen tekeminen erilaisia kemikaaleja yhdistämällä. Opettele tekemään ansapommeja käyttäen esimerkiksi pyykkipojan leukoihin kiinnitettyjä tulitikun raapaisupintoja. Ampuma-aseita ja räjähteitä tulisi hankkia ja kätkeä mikäli suinkin mahdollista. Mikäli tämä ei onnistu, tulee hankkia ainakin varsijousi. Voit myös valmistaa itse haulikon rautaputkesta tai liekinheittimen lasten vesipyssystä.

7. Harjoittele “survivalismin” perusteita. Pidä aina varalla elintarvikkeita vähintään kuukauden tarpeeseen. Pohdi lämmön ja veden saatavuutta tilanteessa, jossa sähköverkko tuhoutuu, ja varaudu näihin. Opettele metsästämään, kalastamaan ja keräämään sieniä ja marjoja. Tee luonnossa yöpymisestä ja pitkien etäisyyksien kulkemisesta rutiinia kaikissa olosuhteissa. Makuupussin, teltan tai riippumaton ja muiden retkeilyvälineiden hankkiminen on itsestäänselvyys. Pidä nämä sekä mukana kulkeva selviytymispakkaus aina valmiiksi pakattuna. Pakkauksen tulisi sisältää tulenteko-, kalastus- ja ensiapuvälineitä, vedenpuhdistustabletteja sekä sokeripaloja ja lihaliemikuutioita suolan ja sokerin tarvetta varten. Tutustu kriisiturvallisuuden perusteisiin ja opettele suojautumaan ydinlaskeumalta. Hanki kaasunaamari ja suojapuku

Me olemme astumassa aivan uudenlaisen poliittisen väkivallan aikakauteen. Nykyaikainen sodankäynti on epäsymmetristä hybridisodankäyntiä, ja todellisuudessa olemme koko ajan tässä sodassa kulttuuria hajottavia ja tuhoavia voimia vastaan. Tämä sota ei ole – toisin kuin helposti näyttäisi – ainoastaan rotujen välinen, tai kulttuurien välinen, tai vasemmiston ja oikeiston välinen. Se on pohjimmiltaan orjien ja kuninkaiden, heikkojen ja vahvojen, henkisen alhaison ja yli-ihmisen ihannetta tavoittelevien välinen. Se on taistelu evoluution voimien ja niitä vastaan toimivien välillä: heidän, jotka eivät anna heikkojen kuolla, vaan pyrkivät säilyttämään jokaisen elämän toisten hyvinvoinnin kustannuksella. Mielemme on myrkytetty meille vierailla ja vahingollisilla arvoilla kuten demokratian ja ihmisarvon käsittelillä, jotka pohjautuvat Lähi-Idän aavikkouskontojen näkemykseen jokaisen sielun tasa-arvoisuudesta "jumalan" edessä. Vaikka kristinusko on länsimaissa menettänyt henkisen valta-asemansa sekularisaation myötä, ovat siihen kuuluvat arvot edelleen yhteiskuntiamme ohjaavien ideologioiden taustalla. Perinteisiin rintamalinjoihin ei ole enää paluuta, vaan hyökkäyksiä tehdään kaikkialla ja kaikilla elämän osa-alueilla, usein huomaamattamme. Informaatiovaikuttaminen, disinformaatio ja psykologinen sodankäynti ovat aseita, joiden pelkkä käyttämisen tunnistaminen edellyttää tiettyä yleissivistyksen tasoa ja ajankohtaisiin asioihin perehtyneisyyttä. Aivan omaa luokkaansa olevaa tietotaitoa ja sosiaalisia kykyjä vaaditaan, mikäli Adepti pyrkii itse toimimaan informaatiosodankäynnin vaikuttavana osapuolena, vääristäen ja manipuloiden olemassaolevia mielipidevirtauksia hämmennyksen aiheuttamiseksi. Tällaisessa informaatiovaikuttamisessa voidaan hyödyntää mm. valeuutisten levittämistä ja todellisten tapahtumien leimaamista valeuutisiksi, valeprofiilien käyttöä ja todellisten henkilöiden leimaamista valeprofiileiksi sekä keskustelun siirtämistä sivuun aiheesta, provosointia, uhkailua tai puolueettomana esiintymistä. Tämä ei kuitenkaa saa tapahtua fyysisen suorituskyvyn tai taistelukyvyn kustannuksella, vaan

jokaisen meistä tulee kyetä tarvittaessa suorittamaan yksin salamurhia ja muita tuhoamisoperaatioita suojaamattomia tai kevyesti suojattuja kohteita vastaan. Kun vieraat ja alhaiset ihmiset valtaavat katumme, meidän tulee osata taistella vastaan. Kun yhteiskunnan tukirakenteet pettävät, meidän tulee osata selvitä omillamme. Kun aika koittaa, olemme valmiita!

SYNKKÄ JA NUMEENI LUONTO

Luonnossa kaikki alkaa ja luontoon kaikki palaa. Sinister Tarot -pakassa ensimmäiseen polkuun liittyvä kortti, Deofel, kuvaa luontoa sellaisena kuin se on: raakana ja koskemattomana. Ajattele pimeää, talvista korpimetsää kymmenien kilometrien päässä ihmisasutuksesta. Kokiessamme luonnon tällaisena, pääsemme yhteyteen elämän värähtelytaajuuden kanssa. Tämä synnyttää meissä kokemuksen "syyttäjästä" eli Saatanasta, joka haastaa pyhyyden käsitteen. Pohtikaamme tätä tarkemmin. Se, mitä tavallisesti pidetään pyhänä, liittyy yleensä toisiin ihmisiin: se on syntynyt toisten ihmisten toimesta, toisten kertomana, tai määrittelee suhtautumistamme tai toimiemme oikeutusta suhteessa toisiin ihmisiin. Täällä, luonnon keskellä, ei ole olemassa mitään sellaista. Ei pyhiä miehiä rakentamassa pyhiä kirjoja, ei ihmistä rakentamassa pyhiä rakennuksia. Täällä ei ole myöskään ketään osoittamassa sinulle jonkin puun tai kallion olevan pyhä, joten älä anna tavanomaisen "pakanallisuuden" eksyttää itseäsi tässä asiassa. Muinaisaikojen myyteistä voidaan löytää paljon relevantteja asioita, sillä aikakausien kierto ei ollut vielä irrottanut ihmistä akausaalisten voimien intuitiivisesta kokemisesta. Mutta myös pakanauskonnot, vaikkakin perustuvat luontoon, ovat ihmisten keksimiä ja ovat siten aikojen saatossa altistuneita taikauskoisille kuvitelmille. Villi luonto, sen pimeys ja armottomuus, on todella

saatanallinen ja rikkoo kaikki kuvitelmat asioista, jotka on nostettu sen yläpuolelle, toisin sanoen pyhästä. Tämä on satanismin todellinen olemus, ei ihmisten keksimä, raamatullinen "paholainen" tai siihen liittyvät teologisfilosofiset pohdinnat.

Mikä on paholainen? Ihmisellä on luontainen tarve uskoa johonkin itseään suurempaan voimaan, ja jotkut ainoastaan vaihtavat kristinuskon jumalan Saatanaan. Uskonnollisen palvonnan osoittamisella tälle olennolle he kuvittelevat saavuttavansa sellaisia etuja, joita he eivät ole muutoin kyenneet saavuttamaan. Tämä on heikkoutta ja luonnon vastaista. Pimeyden Voimat ovat todellisia – yhtä todellisia kuin pimeä metsä ympärillämme. Niihin ei kuitenkaan liity mitään uskonnollista, sillä uskonto käsitteenä viittaa johonkin epätodelliseen ja "yliluonnolliseen". Meidän ei tule palvoa Niitä, sillä me olemme osa Niitä ja Ne ovat osa meitä. Saatana ei merkitse meille myöskään nihilismiä ja hedonistista lupaa noudattaa alemman persoonamme mielihaluja. Me pyrimme voittamaan oman egomme kahleet, sillä ego ei ole meidän todellinen itsemme vaan toisten vaikutuksesta syntynyt mielen rakennelma. Ajattele kaikkein toisten ihmisten vaikutusta sinuun syntymästäsi lähtien, kuinka paljon he ovat muovanneet sinua itselleen mieleiseksi? Sinusta on tullut hyvä perheenjäsen, hyvä kansalainen, hyvä työntekijä, hyvä kuluttaja. Minkälainen olisi Todellinen Itsesi ilman kaikkea tätä ehdollistamista? Luonnossa ei ole sosiaalista ohjelmointia eikä egoa. Luonto ei voi valehdella itselleen, ainoastaan ihminen voi. Suurimmalla osalla ihmisistä on tarve alistua ja luovuttaa valta itsensä ulkopuolelle, sillä valta tuo aina mukanaan vastuuta. He etsivät "mestareita" ja auktoriteetteja jotka sanovat heille miten heidän tulee elää ja toimia. Vasemman Käden Polku merkitsee tällaisten ulkoisten auktoriteettien torjumista.

Kun astut luontoon, huomaat kaiken etiikan menettävän merkityksensä. Luonnossa olosuhteisiin sopivin selviää, sopimaton menehtyy. Myös heikot menehtyvät ja ovat ravintona toisille. Luonto ei tunne armoa: se ei auta niitä, joilta elämän edellytykset puuttuvat. Kylmä

ja nälkä tappavat pian jokaisen, joka ei osaa suojautua ja hankkia ravintoa. Luonto ei myöskään erittele: sen lait ovat samoja kaikille. Mutta ihminen, irrottautuessaan luonnosta, rikkoo sen lakeja vastaan ja vääristää siten olemassaolon ytimestä kumpuavia mekanismeja. Hän keksii sääntöjä ja perustelee niiden oikeutuksen kuvitelmilla jostakin, mikä on luonnon yläpuolella. Näiden harhaoppien myötä hän kuvittelee luonnon olevan palvelijansa ja katsoo olevansa oikeutettu turmelemaan sitä, näkemättä tämän johtavan omaan tuhoutumiseensa. Mutta pimeys laskeutuu jälleen ihmiskunnan ylle, ja luonto ottaa omansa.

Luonto tällaisena voimana on kauhua tavalliselle ihmiselle, joka turvallisuuden tunnetta kokeakseen tukeutuu kaikkeen ihmisen rakentamaan. Meille seitsemänosaisen Polun kulkijoille luonnon synkkyys on kutsumus. On kuitenkin syytä ymmärtää, että tämä "syyttäjän" nouseminen luonnosta palvelee Polun kulkijaa ainoastaa niin kauan, kuin edellä mainittu pyhän käsite on murtunut ja muuttunut toisenlaiseksi. Tämän jälkeen luonnosta löydetään numeeni, mikä tarkoittaa uudenlaista pyhän kokemusta: ei toisten keksimää tai sanelemaa, vaan harjoittajan itsensä löytämää. Tällaisia ovat olleet luonnon alkuperäiset mysteerit: henkilön itsensä kokemia, ei toisten hänelle kertomia tai "paljastamia salaisuuksia". Numeenin kokeminen tarkoittaa egotietoisuuden rajojen ylittämistä ja olemassaolon ytimen kokemista, menettämättä kuitenkaan kokemusta omasta, ainutlaatuisesta Itsestä. Se on elämää mullistava käännekohta ja merkitsee kokemusta – mutta ei välttämättä vielä ymmärrystä – oman kohtalon linkittymisestä kokonaisuuteen: aikakausien ja sivilisaatioiden kohtaloihin. Näkyvän luonnon taustalla olevat voimat ovat siten aina yhtä, eikä ole olemassa mitään erillisiä "hyvän ja pahan" tai "valon ja pimeyden" voimia. Ainoastaan kokemuksemme näyttää ne meille ensin synkkinä ja sen jälkeen numeeneina. Tämä johtuu siitä, että olemme polkumme alussa vieraantuneet evolutiivisten voimien luovista ja tuhoavista realiteeteista ja koemme ne sen vuoksi synkkinä ja pelottavina. Monet menevät harhaan siinä, että peläten pimeyttä, pyrkivät kohtaamaan

heti ensimmäisenä tämän numeenin, löytämään luonnon mystisen ja valoisan pyhyyden. Tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, sillä sikäli kun ihminen on ehdollistunut väärille "pyhän" kuvitelmille, hän etsii luonnosta ainoastaan vahvistusta näille ennakkokäsityksilleen. Tuntematta varjoaan hän pelkää sitä, ja tuntematta luonnon pimeää puolta, luovien ja tuhoavien voimien armotonta kiertokulkua, hän pyrkii toimimaan niitä vastaan.

Viime vuosina tunnetuksi tullut thursatru -niminen, pakanallisuutta ja satanismia yhdistävä uususkonto on oikeassa nähdessään muinaisskandinaaviset "tursot" kosmoksen ulkopuolisen kaaoksen akausaalisina voimina. Suomalaisessa mytologiassa tunnetaan Iku-Turso joka hedelmöittää susien kantaäidin Pohjolan emännän eli Louhen. Louhi vastaa skandinaavisen mytologian Laufey-jättiläistä, lokin äitiä, ja on voimakas Pimeyden ja mustan magian voima. Thursatru eroaa kuitenkin meidän näkemyksistämme merkittävästi, sillä kyseessä on dualistinen uskonto, joka näkee kosmoksen ja aineellisen olemassaolon pahan "demiurgin" luomana vankilana johon "henki" on kahlehdittu. Tällainen ajattelu on muiden uskontojen tapaan jälleen yksi keino irrottaa ihminen häntä ympäröivästä luonnosta ja asettaa hänet vastakkain sen kanssa. Traditionaalinen satanismi ei ole uskonto, filosofia tai eettinen dogmien järjestelmä vaan luonnon lakien ja toimintatapojen ymmärtämistä ja toteuttamista. Näistä syistä johtuen me jotka kuljemme Synkkää Polkua, elämme jatkuvassa kosketuksessa Pohjoiseen luontoon, sen sykleihin, ja sen taustalla vaikuttaviin Voimiin.

MEIDÄN TEHTÄVÄMME

Synkässä Polussa ja siihen liittyvissä ryhmissä ei ole kyse henkisen valaistumisen ja mielenrauhan etsimisestä, kuten ei myöskään veljeskerhoista joissa tehdään yhdessä, turvallisessa ympäristössä merkityksettömiä seremonioita. Sen sijaan niissä on kyse itsetransformaation prosessista sekä todellisesta työstä yhteiskunnallisten olosuhteiden muuttamiseksi. Usein satanismi saatetaan virheellisesti samaistaa esoteerisiin perinteisiin, joissa harjoittajat kokevat olevansa "etsijöitä". Tällainen, Nietzschen sanoin "ylimaallisten toivojen" etsiminen on yleensä pakenemista todellisuudesta ja pelkoa kohdata se, mitä ei tarvitse etsiä, mikä on aina läsnä ja lähellä. Lisäksi jotkut ajattelevat, että he voisivat älyllisen pohdinnan kautta ikään kuin ajattelemalla tulla satanisteiksi. Satanismia ei voi toteuttaa pohtimalla sitä tai lukemalla siitä – se pitää elää todeksi. Meidän perinteemme asettaa kokelaan heti alussa vaativien ja vaarallisten haasteiden eteen. Ryhmärituaalit, mikäli henkilö kuuluu traditiota seuraavaan ryhmään, on suunniteltu siten, että ne tulevat aiheuttamaan hänessä järkytystä ja epämukavuuden tunnetta. Joitakin näistä rituaaleista on esitelty kirjassa Codex Saerus, osan ollessa vain suullista traditiota. Syyt Polkumme asterituaalien, ryhmärituaalien ja asteisiin liittyvien tehtävien vaarallisuuteen ovat pääosin seuraavat:

1. Ne karsivat henkisesti ja fyysisesti heikot henkilöt automaattisesti pois traditiosta.
2. Ne auttavat kokelasta ylittämään häneen yhteiskunnallisen ehdollistumisen kautta ohjelmoidut moraalisäädökset, joiden tehtävänä on ollut aivopestä hänet vääristyneiden, humaanien arvojen kannattajaksi.
3. Ne johdattavat kokelaan kohtaamaan oman tiedostamattoman mielensä pimeimmät puolet sekä sellaisia arkkityyppisiä voimia, jotka muodostuvat hänelle yhteydeksi todellisiin, akausaalisiin voimiin.
4. Ne palvelevat aikakauden viemisessä päätökseensä aiheuttamalla poliittisia jännitteitä, yhteiskunnallisia levottomuuksia, terrorismia ja sotia.

Näiden syiden vuoksi ne ovat asioita, joita todella pitää tehdä, eikä tässä asiassa epäröivän tulisikaan ottaa edes ensimmäistä askelta Synkälle Polulle. Muodostamamme ryhmät ovat siten todellisia salaseuroja, sillä niiden pelkkä olemassaolo uhkaa yhteiskunnan vakiintunutta tilannetta ja arvopohjaa. Annamme seuraavaksi esimerkkejä tavoista, joilla tällaista työskentelyä on suoritettu.

- Yhteiskunnallisia jännitteitä voidaan helposti lisätä vaikuttamalla suoraan sellaisiin ääriryhmiin, jotka ovat jo valmiiksi orientoituneita erilaisten iskujen suorittamiseen. Eräs traditiomme Adepti toteutti tämän 1990-luvulla kirjoittamalla poliittisen manifestin, jossa annettiin ohjeita pommi-iskujen ja salamurhien tekemiseen. Näiden pommi-iskujen ja seurauksena kuoli kolme ja haavoittui 130 ihmistä. Tämä Adepti oli David Myatt ja iskujen tekijä David Copeland. Myatt oli aiemmin ollut mukana äärioikeistolaisessa Combat 18 -järjestössä vuodesta 1994 alkaen. Myöhemmin hän otti toisen sisäpiiriroolin ääri-ilstamistina provosoiden muslimeita

terrori-iskuihin briteissä. Tämä oli erittäin hyvä strategia, sillä se lisäsi pelkoa ja kaaosta yhteiskunnassa, herättäen samalla vihaa vieraista kulttuureista tulevia siirtolaisia kohtaan.

- Yhdysvalloissa toimiva, perinteeseemme linkittyvä Tempel ov Blood -ryhmä on onnistunut soluttamaan ryhmän jäseniä sekä poliisiin että asevoimiin. Asevoimien palveluksessa toimivat jäsenet ovat suorittaneet useita brutaaleita ihmisuhrauksia Afganistanissa ja muilla kriisialueilla osana vankien kuulusteluprosessia. Poliisin sisällä toimivat jäsenet taas ovat aiheuttaneet lukuisia rotumellakoita ampumalla mustaihoisia henkilöitä kiinniottotilanteissa.

- Eräs toinen Yhdysvalloissa toimiva “Nexion” on huomattavan moottoripyöräjengin taustalla vaikuttava voima, sillä kaksi sen jäsentä ovat onnistuneet pääsemään valtaa käyttävään asemaan jengissä. Mahdollisuudet vallankumousta edeltävien olosuhteiden luomiselle rikollisuuden lisäämisen kautta ovat tällaisessa asemassa mitä parhaimmat.



- Venäjällä toimiva traditionaalisen satanismin soli oli erikoistunut vuosikymmenten ajan ruumiinosien käyttämiseen mustassa magiassa. Ihmisuhraukset tapahtuivat säännöllisesti ja jokaisella ruumiinosalla oli oma käyttötarkoituksensa myöhemmissä rituaaleissa liittyen maan poliittisen tilanteeseen. Ruumiinosia on irrotettu myös henkiin jätetyiltä uhreilta heidän ollessa huumattuna tai tainnutettuna. Perinteemme mukaisesti paloitettut ruumiinosat on kaivettu syvissä metsissä sijaitsevien muurahaiskekojen sisälle, eikä niitä tulla todennäköisesti koskaan löytämään.

Palvelkoon nämä muutama esimerkki lukijaa hänen muodostaessaan käsitystä siitä, millaisilla keinoilla Synkän Polun kulkijan tulee pyrkiä vaikuttamaan häntä ympäröivään yhteiskuntaan. Nämä ovat asioita, jotka tulevat Polulla kulkijan eteen heti hänen aloittaessaan "sisäpiiriroolin" tehtävää, eli käytännössä noin puolen vuoden kuluttua ensimmäisen asterituaalin suorittamisesta. Nämä ovat asioita, joita tavalliset ihmiset eivät tule koskaan ymmärtämään. Sen vuoksi perinteemme ei tavoittele ihmismassojen suosiota vaan pysyttelee varjoissa. Vain silloin tällöin, kuten tämän kirjan kohdalla, paljastamme jotakin itsestämme maailmalle. Mitä enemmän meistä liikkuu väärää tietoa tai valheita, sitä parempi, sillä emme kaipaa joukkoomme henkilöitä, jotka eivät ole kyvykkäitä muodostamaan omaa mielipidettään omaan kokemukseensa perustuen vaan tukeutuvat toisten antamiin näkemyksiin. Kaikki ymmärrys ja tunnustus laumasieluisen "suuren yleisön" taholta merkitsisi meille epäonnistumista, sillä alhaiset ihmiset eivät voi eikä heidän tule ymmärtää meidän tavoitteitamme. Siksi me toimimme salassa, tehden kärsivällistä työtämme luonnon ja evoluution hyväksi. On huvittavaa, kuinka myyttinen Saatana esitetään toisinaan eräänlaisena yksilönvapauden ja kapinallisuuden arkkityyppinä jonka symboliikkaa kuka tahansa ihminen voi halutessaan hyödyntää. Taiteessa tällaista vertauskuvallisuutta hyödynsivät aikoinaan mm. Byron, Shelley ja Baudelaire, mutta

1900-luvulla jotkut satanismista kiinnostuneet henkilöt ovat ottaneet vertauskuvan tosissaan. Tämän seurauksena on syntynyt kuvitelma, että satanistiksi alkavalla henkilöllä olisi oikeus olla sellainen kuin hän on, mikä yleensä tarkoittaa heikkoa ja kyvytöntä yksilöä. Todellisen Tahdon ja vapaan tahdon ero ei ole pieni: ne ovat yleensä toistensa vastakohtia. Satanismissa ei siten ole kyse "vapaudesta" vaan kurista ja järjestyksestä. Todellinen satanismi on todellista elitismiä: se soveltuu vain hyvin harvoille yksilöille. Muulle ihmiskunnalle sillä ei ole tässä ajassamme muuta annettavaa kuin pelkoa, kauhua ja väkivaltaa.



LICIO GELLI
- TODELLINEN ADEPTI

Vapaamuurarius on yksi läntisen esoterian perinteistä, jonka on ajateltu sisältävän jälkiä antiikin mysteerikoulujen kautta sille periytyneistä todellisista mysteereistä. Se on kuitenkin oman aikansa tuote: 1600-luvulla ja 1700-luvun alussa syntyneenä se pohjautui vahvasti juutalaiseen kabbalaan ja kristinuskon myytteihin ja sisälsi siten korruptoituneita elementtejä jo alusta alkaen. Muun muassa Rene Guénon on pohtinut kysymystä siitä, heijastaako vapaamuurarius todellista traditiota vai ei. Tähän ei ole olemassa yksiselitteistä vastausta, sillä esimerkiksi Ranskan vallankumouksen aikana oli olemassa sekä monarkiaa tukevia että sitä vastustavia looseja. Totuus on kuitenkin se, että vallankumouksen jälkeen suurin osa looseista omaksui ns. "länsimaiset arvot" tarkoittaen demokratian ja ihmisoikeuksien ihanteita, menettäen siten oikeutuksensa hierarkian ja tradition edustajana. Kadotettuaan todellisen arvopohjansa liike alkoi pikkuhiljaa muuttua pelkäksi keskinäisten taloudellisten intressien turvaamiseen perustuvaksi herrakerhoksi, jollaisena se nykyisin yleisesti tunnetaan.

On myös olemassa poikkeuksia, ja parhaana esimerkkinä tällaisesta voidaan pitää italialaista Propaganda Due -loosia. Italialaisella vapaamuurariudella on aina ollut yhteys todelliseen antikristilliseen esoteeriseen traditioon, mikä on paljolti Torremaggioren herttuan pojan,

1700-luvulla eläneen monilahjakkaan tieteilijän ja taiteilijan Raimondo di Sangron ansiota. P2 perustettiin Torinossa vuonna 1877 nimellä Propaganda Massonica, nimen muuttuessa Toisen maailmansodan jälkeen Italian Grand Orientin numerojärjestyksen mukaiseksi. Mussolini oli ymmärtänyt modernin vapaamuurariuden väärän arvopohjan ja kieltänyt liikkeen toiminnan fasistihallinnon aikana, mutta monet looseista perustettiin uudelleen sodan jälkeen. Suurin osa looseista jatkoi toimintaansa plutokraattista järjestelmää tukevina herrakerhoina suorittaen juhlavia seremonioita, joiden merkitys oli kauan sitten kadotettu, mutta Propaganda Due tuli 1960-luvulta asti muovautumaan varsin toisenlaiseksi. Tämä oli yhden miehen ansiota, ja tämä mies oli loosin mestari Licio Gelli.

Gelli syntyi vuonna 1919 Toscanassa ja toimi nuoruudessaan mustapaitojen vapaaehtoisjoukoissa Espanjassa Francisco Francon tukena. Sodan aikana hän oli tärkeässä roolissa Saksan ja Italian välisten taloudellisten suhteiden hoitajana. Fasistihallinnon luhistuttua Italiassa heräsi huoli kommunistien mahdollisesta valtaannoususta, ja Gelli onnistui lopulta kokoamaan suuren määrän tärkeissä asemissa olevia oikeistolaisia yhteen. Hänen 1966 hallintaansa ottamassa loosissa olivatkin jäseninä monien poliitikkojen ja sotilasjohtajien lisäksi mm. Italian viimeisen kuninkaan poika Victor Emmanuel, tuleva pääministeri Silvio Berlusconi sekä Italian kaikkien kolmen tiedustelupalvelun johtajat. Loosilla oli siten jäsentensä kautta hallussaan todellista valtaa puuttua yhteiskunnallisiin asioihin, toimien kulissien takaisena salaisena vaikuttajana. Tätä valtaa alettiinkin heti käyttää, sillä jo vuonna 1970 loosi oli mukana epäonnistuneessa vallankaappausyrityksessä, operaatio Tora Torassa, jonka tavoitteena oli mm. presidentin kaappaaminen, poliisin pääjohtajan murhaaminen sekä sisäministeriön ja TV-asemien aseellinen miehittäminen. Loosi oli mm. kirjoittanut valmiiksi luonnoksen maan uudeksi perustuslaiksi, ja kaappausyrityksessä oli mukana satoja aseistettuja oikeistoaktivisteja. Myös Sisilian mafia sekä joitakin CIA:n

agentteja oli mukana tukemassa vallankaappausta. Näiden tapahtumien seurauksena Gelli pakeni Argentiinaan, jossa hän vihki presidentti Juan Peronin vapaamuurariuteen. Useat Argentiinan sotilasjuntan jäsenistä olivatkin jäseninä myös P2 -loosissa. Näinä vuosina Gellit matkusti diplomaattisen koskemattomuuden turvin neljällä eri diplomaattipassilla, solmien mmm. asekauppoja Libyan, Argentiinan ja Italian välillä. Myöhemmin vuonna 1987 loosin jäsenet murtautuivat Peronin hautaan ja leikkasivat ruumiin kädet irti käyttääkseen niitä eräässä rituaalissa.

P2 linkittyy toimintansa osalta paljon laajempaan kokonaisuuteen, jota kutsutaan operaatio Gladioksi. Kyseessä oli NATO:n, CIA:n ja MI6:n yhteisoperaatio, joka käynnistyi pian sotien jälkeen vuonna 1948 kun Euroopassa pelättiin Neuvostoliiton hyökkäystä ja kommunistien vallankaappausta. Tarkoituksena oli luoda eri maihin ns. "stay behind" -joukkoja, jotka toimisivat puolisotilaallisina, maanalaisina armeijoina ja jatkaisivat taistelua kommunismia vastaan siinäkin tilanteessa, jossa maiden hallitukset joutuisivat virallisesti antatutumaan miehittäjille. Ryhmien kouluttajat olivat yleensä entisiä ammattisotilaita, ja niihin rekrytoitiin aktiivisesti kansallismielisiä ja kansallissosialisteja. USA rahoitti ja varusti näitä joukkoja osana omaa poliittista agendaansa, jonka tarkoituksena oli sen oman, plutokraattisen järjestelmän tukeminen tilaamalla ryhmiltä terrori-iskuja, joista voitaisiin syyttää eurooppalaisia vasemmistolaisia ja näin heikentää vasemmiston kannatusta NATO-maissa. Verkoston olemassaolo alkoi paljastua, kun Italiassa alettiin tutkia vuoden 1972 autopommi-iskua, mutta lopullinen varmuus verkoston olemassaolosta saatiin vasta 1990-luvulla. Briteissä verkoston järjestönä toimi Column 88, jonka yhtenä jäsenenä oli David Myatt.

Vuonna 1977 P2 otti haltuunsa Italian johtavan päivälehden, Corriere della Seran. Vuonna 1980 loosin jäsenet olivat mukana vaikeuttamassa Bolognan pommi-iskun tutkintaa. Tässä uusfasistien iskussa kuoli 85 ja haavoittui yli 200 ihmistä. Loosilla oli myös tiiviit yhteydet Italian mafiaan, ja se oli mukana Banco Abrosianon romahduksessa. Kyseinen

pankki oli Vatikaanin pankin omistuksessa, ja tapahtumiin kuului mm. pankinjohtaja Roberto Calvin mystisissä olosuhteissa tapahtunut kuolema vuonna 1982. P2 -loosia pidetään yhtenä pahamaineisimpana ryhmänä vapaamuurariuden historiassa, mikä on vain osoitus siitä, että tavalliset ihmiset eivät koskaan kykene ymmärtämään Mustien Loosien ja näiden Adeptien työtä. Pahamaineisuudestaan huolimatta Gelli oli taitava ihmisten manipuloija, mistä voidaan pitää osoituksena sitä, että taustastaan huolimatta hän oli vuonna 1996 ehdolla Nobelin kirjallisuuspalkinnon saajaksi – Äiti Teresan tukemana. Gelli ja hänen loosinsa toiminta antaa meille täydellisen esimerkin siitä, miten vallankumous yhteiskunnassa voitaisiin toteuttaa. Propaganda Duea voidaan pitää esimerkillisenä ryhmänä meille kaikille, todellisena varjohallituksena tai "valtiona valtiossa", ja sen Mestaria, Licio Gelliä, todellisena Mustien Taitojen Adeptina.

MIELENOSOITUKSET AIKAMME TAISTELUKENTTÄNÄ

Yleisesti ottaen voidaan sanoa, että suora poliittinen väkivalta on paljon tehokkaampaa kuin mielenosoitusten järjestäminen. Niilläkin on kuitenkin oma paikkansa oikeita arvoja puolustavien liikkeiden esille tuomisessa, ja ne ovat siten tärkeitä uuden aikakauden siemenen kylvämisessä. Tässä mielessä mikä tahansa julkisuus on hyvää julkisuutta, sillä varsinkin nuoria kiehtovat kuvat ja videot järjestäytyneistä ryhmistä marssimassa rivistöinä. Mielenosoitukset ovat lisäksi hyvä tilaisuus testata omaa rohkeutta ja taistelutaitoja alhaison vastamielenosoittajia vastaan. Suuren ryhmän keskellä taisteleminen toista ryhmää vastaan on omanlaisensa kokemus ja elämys. Mielenosoituksiin liittyy kuitenkin monta taktista näkökulmaa, joihin on hyvä perehtyä. Perinteisesti mielenosoituksissa on pyritty välttämään väkivallan aloittamista ja annettu anarkistien ja antifasistien nolata itsensä taistelemalla poliisia vastaan. Tämä asetelma on hyvä, sillä se asettaa meidät vastustajiemme yläpuolelle. Nykyisin tilanne on kuitenkin muuttumassa, sillä antifasistien vastamielenosoitukset muuttuvat yhä aggressiivisemmiksi ja lisäksi poliisi pyrkii yhä enemmän estämään laillisten mielenosoitustemme kulkua haluamillamme reiteillä. Nyt onkin korkea aika muuttaa mielenosoittamisen sääntöjä astetta tehokkaampaan suuntaan.

Yksi tapa on soluttaa omia vastustajan riveihin. Henkilöiden tulee

luonnollisesti ulkoisesti sulautua vastamielenosoittajien joukkoon. Oma, esimerkiksi 10-20 henkilön ryhmä toimii vastamielenosoituksessa muun joukon tavoin, ja ainoastaan väkivaltaisuuksien alkaessa hyökkää rajusta vastustajan selustaan. Soluttautuminen on helppoa, sillä antifasistit eivät toimi yhtenäisenä ryhmänä vaan pyrkivät saamaan mukaansa spontaaneita vastamielenosoittajia kadulta. Mikäli toimit yksin vastustajan rivien keskellä, voit hyödyntää mellakan syntyessä alkavaa kaaosta ja vaikkapa ohimennen puukottaa useita vastustajia. Kiinnijäämisen riski tällaisessa tilanteessa on yllättävänkin pieni. Parhaimmillaan voit jättää repussa olevan pommin vastamielenosoittajien sekaan ja paeta alueelta jälkiä jättämättä. Muista, että ilman johtohenkilöitä toimivassa vastarintaliikkeessä kukaan ei käske sinua tekemään tällaisia asioita: kaikki riippuu oma-aloitteisuudestasi. Toinen soluttatumistaktiikka on provokaattoriagenttien hyödyntäminen. Tämä tarkoittaa käytännössä esimerkiksi ulkopuolisen omaisuuden tuhoamista tai hyökkäämistä poliisia vastaan maineen viemiseksi vastamielenosoituksen "asiallisuudelta". Musita, että myös vastustajan provokaattorit yrittävät toimia omissa riveissäsi, ja myös poliisi saattaa soluttaa omiaan mielenosoittajien sekaan.

Toinen taktiikka on varsinaisen mielenosoitusalueen tai kulkueen ulkopuolinen taisteluosasto. Osasto odottaa vastamielenosoittajia varsinaisen tapahtuman päätyttyä tietyllä alueella ja hyökkää sitä vastaan polttopulloilla ja kivillä. Tämä on helppoa, sillä poliisi ei pysty tutkimaan ja kontrolloimaan varsinaisten kokoontumisalueiden ulkopuolella toimivia ryhmiä. Hyvä ase isoa joukkoa vastaan on bensiinillä täytetty lasten vesitykki, jonka piipun eteen on kiinnitetty kulmaraudalla palava soihtu. Tällaisella liekinheittimellä voi ampua jopa kymmenen metrin etäisyydelle, mutta sen turvallista käyttöä tulee harjoitella etukäteen. Mikäli toimit yksin, voit tulittaa vastamielenosoittajia huomaamattomasti auton ikkunasta paineilmakivääreillä jopa kymmenien metrien etäisyydeltä. Kasvoihin tähdätyt ilmakiväärin luodit haavoittavat vastustajia mutta eivät aiheuta yleensä vakavia vahinkoja. Parhaiten toimii äänenvaimentimella ja

punapistetähtäimellä varustetun, olkalaukun kyljestä ampuvan pistoolin kanssa liikkuminen väkijoukon keskellä.

Hyvin organisoituun mielenosoitukseen kuuluu oma turvaosasto joka vastaa kulkueen suojaamisesta. Näiden henkilöiden tulisi olla mahdollisimman hyvin varustettuja: kilvillä, kypäröillä, suojaliiveillä, viiltosuojahansikkailla ja jopa kaasunaamareilla. Aseiden tuominen mielenosoitukseen on hankalaa, sillä poliisi saattaa tarkastaa henkilöt etukäteen. Hyvä ja pieneen tilaan menevä ase on pippurisumute. Se on helppo valmistaa itse liottamalla chilijauhetta alkoholipitoisessa käsihuuhteessa ja lisäämällä sekaan hieman ruokaöljyä. Täytä joki suihkepullo tästä sekoituksesta suodatetulla nesteellä ja sinulla on lähietäisyydeltä toimiva pippurisumutin. Itsestään selvyytenä voi pitää teräskärkisten kenkien käyttämistä. Kuten kaikessa katutappelussa, myös mellakan yhteydessä tulee välttää korkeita potkuja ja kohdistaa potkut erityisesti sääriin, polviin ja nivusiin. Hienot tekniikat kuuluvat harjoitussaleille: kadulla iskut kohdistetaan nopeasti ja tehokkaasti vihollisen heikkoihin kohtiin. Omien loukkaantumisen varalta mukana tulisi olla oma ensiaputiimi joka on varautunut ainakin sidetarpeilla ja kylmäspraylla. Omien keskelle jääneitä, maahan kaatuneita vastustajia voi potkaista päähän, mutta paikalle ei tule pysähtyä. On muistettava, että poliisi kuvaa tapahtumia todennäköisesti "lintuperspektiivistä" kopterista, lennokista tai katoilta. Syyllisen osoittamisen vaikeuttamiseksi onkin hyvä, että kaikki mielenosoittajat ovat pukeutuneet mahdollisimman samanlaisesti ja kasvonpiirteiden erottamista on vaikeutettu esimerkiksi lippalakeilla. Lisäksi samankaltainen pukeutuminen herättää mielikuvan yhtenäisestä ryhmästä.

Niin kutsuttuun Mustaan Akseliin kuulunut kansallissosialistinen Svart Orden oli aktiivisena taustavoimana mm. VAM-liikkeen mielenosoitusten järjestämisessä Ruotsissa 1990-luvulla. Nämä mielenosoitukset olivat osoitus pohjoismaisen kansallissosialismin uudelleennoususta, ja mustiin univormuihin pukeutuneet, naamioituneet mielenosoittajat olivat suuri

inspiraation lähde monille nuorille. Vaikka kuvat mielenosoituksista esitettiin uutisissa ja dokumenttielokuvissa antifasistisen ja humanistisen sanoman kyllästämänä, se ei vienyt kuvien tehoa, vaan paremminkin vaikutus oli päinvastainen. Tyypillisesti fasistiksi mielletyt mielikuvat järjestäytyneistä, hierarkkisista ryhmistä univormuissa toimivat juuri "maagisesti" vaikuttaen katsojien tiedostamattomaan mieleen. Nämä vaikutukset olivat nii huomattavia, että ruotsalaiset viranomaiset joutuivat tekemään univormuja muistuttavasta pukeutumisesta kiellettyä mielenosoitusten yhteydessä. Hajaannuksen ja yli-individualismin maailmassa pelkkä mielikuva yhtenäisyydestä riittää toimimaan pelotteena rappiollisille voimille. Lähitulevaisuudessa, kun yhteiskunnalliset levottomuudet kiihtyvät, mielenosoitukset tulevat muuttumaan yhä rajummiksi, johtaen lopulta jatkuvaan katusotaan. Viranomaiskoneisten menettäessä otteensa ja pystyessä pitämään hallinnassaan vain pieniä alueita, tulee alhaisten väestönosien jo aloittama ryöstely, omaisuuden tuhoaminen ja seksuaalirikokset kiihtymään. Tällaisessa tilanteessa ihmiset alkavat muodostaa omia, aseistautuneita ryhmiä turvatakseen itsensä ja läheistensä selviytymisen. Lopulta nämä ryhmät pyrkivät ottamaan vallan ja palauttamaan takaisin yhteiskuntajärjestyksen, mikä merkitsee mahdollisuutta uudenlaisen yhteiskunnan syntymiseen. Me olemme valmiina!





21 POLKUA PIMEYDEN VALTAKUNTAAN on hätkähdyttävä ja harvinainen, traditionaalista satanismia käsittelevä teos. Se perustuu suomalaisten harjoittajien omiin kokemuksiin ja ajatuksiin kolmen vuosikymmenen ajalta. Teos opastaa lukijaa tällä vaativalla polulla kohti uudenlaiseksi ihmiseksi tulemista ja satanismin elämistä todeksi todellisen elämän tekojen kautta.



Lisäksi se esittää sekä teorian että käytännön niistä toimista, joilla nykyinen sivilisaatiomme voidaan viedä päätökseensä, kutsuen lukijansa osalliseksi tähän todelliseen Pimeyden Työhön.